

DẤU HIỆU SIÊU PHẠM

 [Anh Neville nói, “...những ơn phước mà Đức Chúa Trời đã mang đến cho chúng ta qua chức vụ và tình yêu thương của anh. Nơi mà, vào lúc này, muốn thể hiện điều đó, trong cách nhỏ mọn, bằng việc tặng anh một món quà nhỏ.”—Bt.] Cảm ơn, Anh Neville. [“Cầu xin phước lành của Đức Chúa Trời ở trên anh, anh yêu quý.”] Cảm ơn anh, rất nhiều, Anh Neville.

² Và cảm ơn anh chị em, thừa hội thánh. Thật sự không biết bên trong nó có gì. Nhưng tôi biết ơn sâu sắc, với tất cả tấm lòng của tôi, tất cả những gì anh chị em đã muốn dành cho tôi, và những điều mà anh chị em đã làm cho tôi. Và nếu không vì anh chị em, hẳn sẽ không có tôi. Nếu không có ai đó tin vào Sứ điệp mà Đức Chúa Trời ban cho tôi để rao giảng, thì sẽ không có ích lợi gì về việc rao giảng Nó. Phải là hai phía chúng ta, làm việc với nhau. Vì vậy, tôi cảm kích điều này rất nhiều.

³ Hội thánh của chúng ta luôn có, nhiều hay ít, giữa vòng chúng ta ở đây, một khiếu hài hước. Bây giờ, khi tôi bước vào, chỉ cách đây một lát, trong phòng sau, người nào đó đưa cho tôi một gói, và nói, muốn tôi sẽ bước ra bục giảng và tặng gói này cho Anh Neville. Trong sự cảm kích về tình cảm của tôi đối với anh ấy, và sự thông công của hội thánh này, và anh ấy đã có tầm quan trọng đối với chúng ta thế nào năm nay, với tư cách là một mục sư trong những năm vừa qua, và những hy vọng và những lời cầu nguyện để anh sẽ tiếp tục là mục sư của chúng ta suốt nhiều năm tới, một biểu hiện từ hội thánh và bản thân tôi, Anh Neville à.

⁴ [Anh Neville nói, “Cảm ơn anh, rất nhiều, tất cả các anh chị em. Xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em. Tôi thực sự biết ơn sâu sắc những việc tốt và sự giúp đỡ đã dành cho tôi từ mỗi người và mọi người trong hội chúng. Và tôi thực sự, sáng nay, cảm thấy tận sâu thẳm trong linh hồn tôi rằng mỗi người còn lại trong chúng ta đều biết ơn sâu sắc đến Anh Branham vì những gì anh đã dành cho chúng ta, và chức vụ của anh. Và cầu xin Chúa cho anh được thịnh vượng và ban phước cho anh khi

anh tiếp tục hầu việc Chúa năm nay, là lời cầu nguyện tha thiết của tôi. Cảm ơn anh, rất nhiều. Chắc chắn rất cảm kích điều đó. Được rồi.”—Bt.]

5 Các em nhỏ, được rồi, tôi nghĩ các em nhỏ bây giờ phải về phòng của—của chúng. [Anh Neville nói, “Đúng vậy.”—Bt.] Và bây giờ hãy nhớ, hãy là những cô bé và cậu bé thật ngoan, trong phòng ngoài đó sáng nay. Vì, sau buổi nhóm, tôi nghĩ trông giống như rằng có điều gì đó còn lại ở đây cho các em, việc phát quà.

6 Bây giờ, đối với những người lớn, như các bạn thấy số người tin của—của chúng ta thuộc về lớp người trẻ là—là một con số khá lớn, chúng ta đang nóng lòng chờ đợi cho đến thời điểm chúng ta có thể có một nhà thờ mới nơi mà chúng ta có thể tách những lớp đó ra.

7 Chị Arnold của chúng ta chắc chắn ôm một—một số lượng công việc lớn trên tay; không phải đây bàn tay, mà ôm cả vòng tay. Và bé gái của tôi đã nói với tôi. Nó nói, “Bố ơi, thật khó cho Chị Arnold.” Nó nói, “Bởi vì, chị ấy sẽ nói với chúng con bằng ngôn ngữ mà chúng con sẽ hiểu, và sau đó bọn trẻ lại sẽ làm điều gì đó, và chị ấy sẽ phải dừng lại và chỉnh đốn chúng, bố biết đấy.” Vì vậy điều đó làm cho thật khó cho một người phụ nữ này để trông coi tất cả lớp này. Vì vậy chúng ta rất biết ơn chị ấy, và sự hợp tác tốt đẹp của—của chị để làm những gì chị có thể trong thời điểm cần thiết này. Xin Chúa ban phước cho chị.

8 Bây giờ chúng ta đang hy vọng, một ngày nào đó, không lâu lắm, ý Chúa, có một đền tạm lớn đẹp để nơi chúng ta sẽ có tất cả các loại phòng học trường Chúa nhật cho các lớp học. Cho ấu nhi, với bảng nỉ; và có trên bục giảng, trên này, một phòng dành riêng cho trẻ tuyệt vời với mặt kính, nơi một bảo mẫu được đào tạo sẽ ở đó để chăm sóc tất cả những đứa trẻ. Sẽ không có sự quấy rầy các buổi nhóm, chút nào cả, đi bộ hoặc đi loanh quanh. Các em nhỏ này hiểu động, và chúng không hiểu. Họ phải hiểu chúng. Chúng không thể hiểu chúng ta. Và vì vậy, thế thì, một nơi mà mọi thứ sẽ đúng cách tôi tin rằng Chúa sẽ cho chúng ta làm điều đó. Chúng ta sẽ không trang trí để thu hút, nhưng là một nhà thờ đẹp. Chúng ta đang mong đợi điều đó.

⁹ Bây giờ, đối với Anh Neville và bản thân tôi, tôi vừa mới rút ra một ý tưởng, đây là những bộ quần áo. Tôi không biết, Anh Neville. [Anh Neville nói, “Cái đó, hay cái gì đó.”—Bt.] Tôi—tôi nghĩ là vậy. Tôi không chắc. Bởi vì, nó trông giống như một chiếc hộp đựng áo quần, đối với tôi. Anh không cảm thấy như vậy về nó chẳng? Ừ-m. Và đó là bộ quần áo hoặc áo khoác. Và tôi—tôi... Cả hai đều trông giống nhau, vì thế điều đó—điều đó cho thấy không có sự phân biệt về con người ở đây. Và, vì vậy, tôi có một chiếc áo khoác. Và tôi biết rằng chúng—chúng...Đó không phải là một chiếc áo khoác. Vì vậy nó...Anh cũng, có một, vì vậy nó phải là một bộ đồ. Và nó thật là...Chúng tôi thật biết ơn sâu sắc điều này rất nhiều!

¹⁰ Và tôi tin chắc, rằng, với tư cách là mục sư, người chăn bầy... Từ *mục sư* có nghĩa là “người chăn chiên, người chăn bầy chiên.” Tôi tin chắc rằng chúng tôi biết ơn anh chị em, mỗi người trong anh chị em, bởi vì chính là—chính là lòng tốt của anh chị em và những suy nghĩ, và tiền bạc, đã làm nên món quà này cho chúng tôi sáng nay. Và qua ân điển của Đức Chúa Trời, chúng tôi cam kết là mục sư của anh chị em, làm mọi thứ mà chúng tôi có thể để dẫn dắt anh chị em đi trong đường lối đúng đắn. Có thể, đôi khi, cách chúng tôi nói và mọi thứ, có thể khó hiểu. Nhưng chúng tôi chỉ làm điều đó với tư cách là những người hướng dẫn, cố gắng hướng dẫn anh chị em đến Nơi đó, hầu cho, trong sự sống lại anh chị em sẽ biết ơn chúng tôi thật nhiều lúc đó. Vì, chúng tôi đã xem xét không phải bản thân của chúng tôi, trong việc sắp đặt khi chúng tôi nói chuyện với anh chị em, không phải ý riêng của chúng tôi, nhưng cố gắng làm thật giống như Đức Thánh Linh sẽ dẫn dắt chúng tôi làm. Và đó là của chúng tôi...là nỗ lực của chúng tôi. Và chúng tôi vẫn đang nỗ lực để làm điều giống như vậy, đó là điều đúng đắn, cho mục sư và bản thân tôi.

¹¹ Chúng ta rất biết ơn khi nhìn thấy ánh nắng mặt trời. Doc, em trai tôi, vừa nói rằng cậu ấy đã gửi lời đến Anh Frankie Weber, ở Florida, nói, “Không phải là người duy nhất mà có thể ra ngoài vào lễ Giáng sinh và rửa sạch kính chắn gió, của xe hơi anh, trong áo sơ mi của người ấy.” Anh ấy cũng đang làm giống như vậy, thật ấm áp!Ồ, anh chị em biết Florida cảm thấy mệt mỏi về

ánh nắng mặt trời, chiếu vào Florida mọi lúc, vì vậy nó phải đến ở Indiana và xem mọi thứ đang diễn ra ở đây như thế nào. Anh chị em chẳng nghĩ vậy sao? Vì vậy, chúng ta rất vui vì nó thăm viếng chúng ta, ít nhất—ít nhất là trong một vài khoảnh khắc, sáng nay.

¹² Nhưng, trên tất cả mọi sự, chúng ta biết ơn về Sự Sáng Con của Đức Chúa Trời, đã ban cho chúng ta sự sáng ngời của hạnh phúc Đời đời.

¹³ Tôi tự hỏi liệu cậu bé, mà vừa mới bước vào, có muốn ngồi với cha mẹ của nó không. Hoặc, có một lớp trường Chúa nhật ở phía sau, cậu bé à, nếu cậu muốn quay lại đó. Anh Taylor, xin anh hướng dẫn quý cậu nhỏ ấy đến lớp. Tốt lắm. Đôi khi chúng thích được ở riêng với chúng, anh em biết đấy. Chúng, chúng có những điểm chung, mà chúng thích nói về. Và thật sự như thế.

¹⁴ Cô bé mười hai tuổi, như tôi thường nói, nếu các bạn thấy một cô bé tám-, chín-, mười tuổi quanh quẩn với bà, luôn mọi lúc, thì có gì đó không ổn. Hiểu không? Có—có điều gì đó không ổn, vì có sự chênh lệch tuổi tác của họ quá nhiều. Anh em có thể tưởng tượng, bà ngoại có một bao kẹo ở đâu đó, mà bà có thể đặt vào tay nó. Và cô bé thì, đôi mắt to của nó đang sáng lên vì bao kẹo. Bởi vì, điểm chung, chúng sẽ không có gì để nói về, không có gì ngoài việc bà có thể vỗ về cô ấy và chăm sóc cô. Nhưng đó là cách của nó, và chúng ta vui vì nó chỉ là cách đó.

¹⁵ Và rồi tôi đưa ra tuyên bố đó, tôi đã làm điều đó một lần, về sự giảng dạy về chiên con và chim bồ câu. Anh em thấy, chúng có những điểm chung. Chúng có thể nói về các thứ.

¹⁶ Hội Tam điểm, Chi hội Tam điểm, họ có những điều để nói về, những người anh em của Hội Tam điểm; các anh em của Hội Odd Fellow. Những người Đức có những điều, nói về, đối với người Đức, về nơi nhà ở, khi người Đức gặp nhau ở trên đây, một người chỉ đến từ nơi nhà ở. Người Ý có những điều để nói về.

¹⁷ Và những Cơ đốc nhân có những điều để nói về. Đó là lý do chúng ta nhóm họp ở những nơi như thế này, ở những nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus, bởi vì chúng ta là công dân của cùng một Nước. Chúng ta là những người hành hương và người

lạ ở đây, với thế gian này. Vì vậy chúng ta thích nhóm họp với nhau vào những buổi sáng sa-bát và thời gian nhóm cầu nguyện, để tập họp lại với nhau, bởi vì chúng ta có những điểm chung. Chúng ta thích nói về điểm chung, những điểm chung, mà chúng ta yêu thích: Chúa, những việc làm của Ngài. Người nào đó, trong lòng của họ, đang bùng cháy với điều gì đó, Chúa đã chữa lành cho họ, và chỉ muốn trình diện ở trên đó, “Hãy xem những gì Chúa đã làm!” Người nào đó đã nhận được một ơn phước lớn, và chỉ muốn đi đến nhà thờ, để thông công những phước lành này với người nào khác. Hãy xem, đó là lý do tại sao chúng ta có những điểm chung.

18 Dường như đối với tôi âm vang thì tốt hơn trong nhà thờ, sáng nay. Điều đó dường như với tôi. Tôi không chắc. Có một sự đối ngược như vậy ở đây.

19 Nhưng tôi rất vui vì những kết quả của buổi nhóm phục hưng tuần trước. Hiểu không? Nó không chỉ gây một sự khuấy động địa phương, mà còn các nước lân cận, khác nhau, chúng ta đã nghe từ nó, rằng Chúa tốt lành. Bây giờ, nếu chỉ để chắc chắn các bạn không quay lại tình trạng cũ, làm cho mọi thứ sẵn sàng, và vào trong Chúa, chuẩn bị để nhận được các phước lành; nếu thời gian ít ỏi đó đã làm được điều đó, thì nó sẽ thế nào nếu chúng ta tiếp tục? Hiểu không? Vì vậy, chúng ta hãy đừng để nó chết. Cứ tiếp tục đổ thêm chất liệu vào, mọi lúc, cho đến khi khắp thế giới sẽ thấy những tín hiệu khải, rằng Chúa Jêsus Christ đang sống, và có một ngọn lửa bùng cháy trong lòng chúng ta.

20 Sau khi tôi đã có một hiến dâng mới, bản thân tôi, và vợ tôi, và vân vân, chúng tôi đã để ý những điều rất khác ở chung quanh nhà. Và không lo lắng như chúng tôi đã có, run rẩy và nhẩy dựng lên, “Chúng ta sẽ không có được *điều này*, và chúng ta sẽ không có được *điều kia*.” Chúng ta chỉ làm việc đó một cách lặng lẽ, và có được nhiều việc hơn được thực hiện.

21 Vậy, bây giờ, đó là một năm mới sắp đến. Và chúng ta không tin vào việc lật sang trang mới, chúng ta chỉ tin vào việc đốt cháy cái cũ. Vì vậy chỉ cần giữ mình hiến dâng cho Chúa suốt năm tới, chúng ta không biết những gì Chúa sẽ làm cho chúng ta.

22 Nhưng chúng tôi biết ơn mỗi người trong anh chị em. Tôi rất biết ơn Đức Chúa Trời về mọi chi thể của Thân thể Đấng Christ, ở mọi nơi. Và trong tất cả các giai đoạn khác nhau của đức tin, cho dù họ có thể không đồng ý với tôi đến mức nào, tôi vẫn biết ơn người nào đó... Ngay cả khi tôi nghĩ rằng họ sẽ có một chút sai lầm, trong lời Kinh Thánh, nhưng vẫn cố gắng nghiêm túc ủng hộ những gì họ tin tưởng. Tôi chắc chắn sẵn sàng chịu đựng những người anh em đó, và họ chịu đựng với tôi về những sai sót và những việc của tôi, bởi vì không ai trong chúng ta hoàn hảo.

23 Nhưng trong Sứ điệp vào buổi tối hôm kia, khi tôi nói về việc Đức Chúa Trời tự tách chính Ngài ra tại lễ Ngũ tuần, vào thời điểm giao nhau, hoặc tại hội nghị mà phải đưa ra một quyết định, “Hội thánh Cơ đốc mới này sẽ là loại Hội thánh như thế nào?” Đó là những gì hội nghị được tổ chức. Và chúng ta thấy rằng trong Sách Công vụ, chương thứ 2, chúng ta tìm thấy loại của một Hội thánh đã được quyết định; loại Hội thánh nào, Hội thánh sẽ là gì, phản ứng của Hội thánh khi nó đã tiếp nhận Đấng Christ. Tôi thích điều đó. Và tôi đang tha thiết tranh đấu cho Hội thánh đó mà đã từng được thành lập vào Ngày lễ Ngũ tuần. Vậy thì, Nó đã lập dị lúc đó, Nó cũng lập dị bây giờ. Và Nó sẽ, chừng nào còn tội lỗi trên trái đất, và một trận chiến xảy ra, nó sẽ lập dị đối với kẻ thù của chúng ta, nhưng tuy nhiên đó là những điều quý giá của Đức Chúa Trời mà chúng ta đang nghiêm túc tranh chiến để Đức Chúa Trời sẽ làm cho chúng ta.

24 Bây giờ, các thông báo, tôi đoán Anh Neville đã đưa chúng ra rồi.

25 Và ở nhà trong tuần này, để cầu nguyện và tìm kiếm mặt của Chúa. Vì, trong năm tới này, nhờ sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, nếu Ngài chỉ giúp tôi, tôi muốn bươn tới trận chiến khó khăn hơn tôi từng làm trong suốt cuộc đời mình. Và có lẽ phần lớn năm nay sẽ được dành cho các cánh đồng truyền giáo nước ngoài, và ở Haiti, và các quần đảo, và Nam Mỹ, và Châu Phi, và Châu Á, và Ấn Độ, và—và trở lên ở Scandinavia. Và tất cả những điều đó sẽ được quyết định trong tuần này, nếu Chúa cho phép. Do đó khi tôi cảm thấy được dẫn dắt làm bất cứ điều gì hoặc đi bất cứ đâu, Chúa đã sai tôi để làm như vậy.

26 Sau đó khi tôi bước xuống máy bay, ở trên đất, và có vẻ như ở đây có một người đến, và nói, “Ồ, giáo phái nào đó *này* đã bị loại bỏ, *điều này* đã làm *điều này*, hay *điều này* đã sai, hoặc chúng ta không thể làm *điều này*, hoặc chính quyền nói rằng chúng ta không thể tổ chức buổi nhóm.”

27 Lúc đó tôi muốn tuyên bố, “Nhưng tôi đến trong Danh Chúa.” Và tôi biết đó là ma quỷ, lúc đó. Đấy, không phải là, “Tôi đã phạm lỗi à?” Tôi được dẫn dắt. Sau đó bạn có thể nỗ lực hết mình, và bươn tới trận chiến.

28 Bây giờ, trước khi chúng ta mở Sách, hoặc để cầu xin Chúa mở Nó ra khi chúng ta đọc Nó, tôi muốn nói lý do mà tôi mang Sứ điệp này đến với Hội thánh sáng nay. Đó là Sứ điệp Giáng sinh của tôi dành cho hội thánh. Đó là...nếu Đức Thánh Linh sẽ giúp tôi phân phát những gì tôi tin về nó. Bây giờ, cho dù nó được chép tốt trong Kinh Thánh đến mức nào đi nữa, và một người hiểu nó đến mức nào, họ vẫn phải phụ thuộc vào Đức Thánh Linh để bày tỏ nó cho mọi người. Và chỉ sau lễ Giáng sinh, khi các bạn đã nghe tất cả các câu chuyện Giáng sinh khác nhau và các—các chương trình phát thanh, và vân vân, của những sứ điệp Giáng sinh. Điều này sẽ hơi độc đáo, dành cho một câu chuyện Giáng sinh, nhưng tuy nhiên Đức Chúa Trời đã đặt nó trên tấm lòng tôi.

29 Và bây giờ chúng ta hãy cúi đầu chỉ một lát, trước sự Hiện diện của Ngài và bóng của sự công bình của Ngài, để cầu xin sự thương xót.

30 Hỡi Đức Chúa Trời, Đấng Cứu Rỗi và là Cha của chúng con, chúng con đang đến gần ngài thương xót của Ngài. Nhân Danh Chúa Jêsus, Con của Ngài, chúng con đang khiêm nhu trình diện sáng nay, để dâng lên Ngài những lời cầu nguyện của chúng con và lời cảm tạ của chúng con, vì tất cả những gì Ngài đã làm cho chúng con. Đặc biệt, trong tuần vừa qua này, biết bao tấm lòng đã đói khát, và dân sự đã kiêng ăn, và Đức Thánh Linh đã ban phước cho họ, đã làm những việc lớn lao ở giữa chúng con! Người đau đã được chữa lành. Và Đức Chúa Trời đã được biết đến, rằng Ngài đang sống, và Ngài yêu thương dân sự của Ngài.

31 Và những Lời ấy vẫn còn thật đúng, của vị tiên tri, khi ông nói những Lời của Chúa là Đức Chúa Trời, khi ông nói, “Nếu dân

sự mà được kêu gọi bởi Danh Ta sẽ nhóm lại với nhau, và cầu nguyện, thì Ta từ trên Trời sẽ nghe.” Những Lời ấy đúng là thật như ngày đầu tiên chúng đã được nói. Chúng con thấy vậy, Chúa ôi. Bây giờ xin tha thứ cho chúng con, chúng con cầu nguyện, về tất cả tội lỗi của chúng con, tất cả sự không tin của chúng con, mà là tội lỗi.

³² Và chúng con cầu nguyện, lạy Chúa, rằng Ngài sẽ khôi phục lại cho chúng con đức tin mà đã từng vận hành Hội Thánh đầu tiên đó. Không cầu xin những luống hoa dễ dàng, nhưng chỉ cầu xin lòng thương xót của Đức Chúa Trời, và sự hiện diện của Ngài, và các phước lành của Ngài đi với chúng con. Cho dù đó là trong cánh đồng truyền giáo này hay cánh đồng truyền giáo bên kia biển, cho dù nó là sang trọng, hoặc giường thoải mái, hoặc cho dù nó ở nơi mặt trận chiến đấu, cho dù nó có thể ở đâu, Chúa ôi, ý chí nhỏ nhất của Ngài là mong muốn tội cùng của chúng con để hầu việc Ngài. Xin cứ làm rõ điều đó với chúng con, Ôi Chúa, để chúng con sẽ không bỏ lỡ đường lối đó, vì chúng con bước đi trong một thế giới tối tăm và mù mịt, giữa những người mù tội lỗi. Vì vậy, xin dọn đường cho chúng con, Cha ôi, và dẫn dắt chúng con như Ngài muốn, chiên của đồng cỏ Ngài.

³³ Xin để Người Chăn Bầy êm dịu và khiêm nhu dẫn dắt dân sự Ngài, khi chúng con chờ đợi Ngài sáng nay trong Sứ điệp buổi sáng. Cầu xin Đức Thánh Linh phán rõ ràng với mỗi tấm lòng và xin cho chúng con có thể thoáng nhìn thấy những gì các nhà tiên tri đã nói về, và trong đó, thế thì, có các phước lành vinh quang của sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, để xác nhận mọi Lời. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus, Con Ngài, Đấng Cứu Rỗi của chúng con. A-men.

³⁴ Tôi muốn hỏi cử tọa của chúng ta sáng nay, những người có Kinh Thánh, nếu họ muốn đọc với tôi, lời Kinh Thánh, hoặc theo dõi khi tôi đọc, nếu các bạn lật ra Sách Ê-sai. Tiên tri Ê-sai, và chương thứ 7, tôi muốn đọc từ phân đoạn của lời Kinh Thánh này. Trong Ê-sai, chương thứ 7, chúng ta sẽ bắt đầu với cuộc trò chuyện của Đức Chúa Trời với A-cha, ở câu thứ 10.

CHÚA lại phán cùng A-cha, rằng,

Hãy xin CHÚA là Đức Chúa Trời người một dấu hiệu; hãy xin điều đó hoặc dưới vực sâu, hoặc trên trời cao.

Nhưng A-cha thưa rằng, Tôi sẽ chẳng xin, tôi cũng sẽ chẳng thử CHÚA.

Và người bèn nói rằng, Hãy nghe...Hỡi nhà Đa-vít; Thật các người cho làm phiền người ta là nhỏ mọn, mà các người cũng muốn làm phiền Đức Chúa Trời ta nữa sao?

Vậy nên chính Chúa sẽ ban cho các người một dấu hiệu; Nay, một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh ra một con trai, và...đặt tên là Em-ma-nu-ên.

Con trẻ ấy sẽ ăn mỡ sữa và mật, cho đến chừng nào biết bỏ...điều dữ, và chọn...chọn...điều lành.

Vì trước khi con trẻ biết bỏ...điều dữ, hay chọn...điều lành, thì nước của hai...vua mà người đang ghét sẽ bị bỏ hoang.

³⁵ Nếu tôi nên nói một chủ đề từ phân đoạn này, để rút ra một bối cảnh, tôi muốn dùng từ: *Dấu Hiệu Siêu Phạm*.

³⁶ Khi chúng ta có đêm tối nhất, và có vẻ rằng trong...đôi khi trời rất tối trong đêm nay đến mức chúng ta không thể nhìn thấy bàn tay của mình trước mắt chúng ta, thì đó là lúc tia chớp phân đôi tỏa sáng nhất. Nó được gửi cho chúng ta để chứng tỏ rằng có thể có ánh sáng trong bóng tối.

³⁷ Đây là thời kỳ trị vì của A-cha, một vị vua độc ác. Và nếu anh em để ý, thì—thì Chúa không bao giờ gửi sứ điệp cho A-cha, nhưng là cho nhà Đa-vít. “Hãy nghe, hỡi nhà Đa-vít! Đây sẽ là một dấu hiệu.” Bởi vì, họ đang chiến tranh, anh em chống lại anh em, và đó dường như là giờ đen tối nhất trong cuộc hành trình của Y-sơ-ra-ên và cuộc hành hương của họ. Nhưng Đức Chúa Trời đã thổi ra, qua nhà tiên tri, một dấu hiệu Đời đời. Bây giờ, các dấu hiệu thì nhiều lần...

³⁸ Nhiều người có các dấu hiệu. Và chúng ta đang sống trong một thế giới đầy những dấu hiệu. Con người đã cố gắng đạt được một số dấu hiệu nhất định. Con người đã cố gắng, thông qua nghiên cứu khoa học của mình, bằng thành tựu của chính mình, để tạo ra một dấu hiệu mà có thể là một người xuất chúng, hoặc

một sự tưởng nhớ về trí tuệ của mình, về việc người đó vĩ đại như thế nào, hoặc người đó là một kẻ thông minh khác thường. Người ấy đã làm được điều đó trong suốt nhiều năm.

³⁹ Chẳng hạn, khi trí tuệ về biển của thế giới, cách đây chưa đầy một trăm năm, quyết định rằng họ thông minh đến mức họ có thể cho cả thế giới một—một dấu hiệu cho thấy sự tinh ranh của họ, rằng họ có thể tự đóng một con tàu mà không thể có một cơn sóng nào đủ lớn để đánh chìm nó. Và họ gọi con tàu chắc chắn này là Titanic. Đó là một đài tưởng niệm lâu dài cho thế giới, mà nghệ thuật đóng tàu tuyệt vời đã đạt đến mức hoàn hảo, rằng họ có thể cho thế giới thấy rằng con tàu này không thể bị đánh chìm.

⁴⁰ Vì vậy, với tất cả sự an toàn dựa trên sự thông minh của những người xây dựng, và những bài phát biểu và nói chuyện của họ, và những bằng chứng khoa học rằng con tàu này không thể bị đánh chìm! Sau đó khi mọi thứ được trình bày với mọi người như vậy, họ—họ dường như yên tâm đảm bảo rằng mọi thứ đều ổn cả, miễn là nghiên cứu khoa học nói rằng điều đó ổn rồi.

⁴¹ Vì vậy, họ đã vượt biển trên con tàu này, trong chuyến đi của nó, và cảm thấy an toàn đến nỗi không có gì có thể làm hại họ, họ đã tổ chức một bữa tiệc say sưa lớn. Và tất cả phụ nữ và đàn ông trên tàu, hoặc, có thể nhiều người trong số họ, tôi có thể nói, trở nên say rượu; thậm chí, họ nói, ngay cả hoa tiêu và cơ trưởng, và tất cả họ. Và các ban nhạc bắt đầu nổi lên nhạc—nhạc jazz, vốn là một thịnh hành ngày đó, như nhạc rock-and-roll chúng ta có ngày nay. Bởi vì, họ được an toàn, họ đang ở trong một con tàu mà con người đã cho thế giới một dấu hiệu về trí tuệ của họ, rằng, “Con tàu này có thể đi bất kỳ cơn sóng hoặc bất kỳ biển nào.”

⁴² Khi họ ở trong sự say mê này, nó đi về phía sương mù. Và một trong những thuyền trưởng nói, rằng, “Chúng ta phải kiểm tra động cơ.” Nhưng người có thẩm quyền chính nói, “Cho nó, ‘Đi thẳng!’ Chúng ta phải cập bến vì một cuộc gọi nào đó.” Trong khi nó đang chìm trong sương mù, giống như nó là người làm

chủ tình huống, đột nhiên, nó đụng phải một hẻm núi băng, và nó chìm xuống dưới mặt nước.

⁴³ Và chúng ta được nghe bởi nhà thơ người mà đã viết bài hát, “Chúa ôi, với bàn tay quyền năng của Ngài, hãy cho thế giới này thấy nó không thể đứng vững được.”

⁴⁴ Thành tựu vĩ đại của họ đã đi xuống đáy biển, với hàng trăm lần hàng trăm người say rượu trên tàu. Nó thật sự sẽ không hoạt động.

⁴⁵ Chính Adolf Hitler quá cố đã cho người dân Đức một dấu hiệu rằng ông là một thiên tài, ông biết tất cả về cuộc đời quân ngũ. Và, không làm mất uy tín của mình, ông thật sự biết nhiều về nó. Nhưng ông đảm bảo với người dân Đức, bằng sự xây dựng cái mà chúng ta gọi là Phòng tuyến Maginot, hoặc Phòng tuyến Siegfried, rằng ông đã đổ hàng tỷ tấn bê tông và thép với nhau. Thể hiện sự tin tưởng của mình vào nó, rằng ông đã dời trụ sở của mình lên tuyến đầu, nơi các nhà hàng và địa điểm kinh doanh hoạt động dưới lòng đất, nơi họ có hàng tỷ tấn thép và xi măng. Cho dù thế nào nó đã từng hoạt động thế nào, nước Đức đã được củng cố. Nó là một dấu hiệu của sự an toàn. Nhưng bom tấn hiện đại đã thổi nó vào cõi Đồi đời, và Hitler với nó.

⁴⁶ Đó là Nimrod, ngày nọ, người mà đã nói rằng ông sẽ xây dựng một tòa tháp để đưa người của mình đến, ông có thể cho thấy những gì ông có thể đạt được bằng trí thông minh của mình. Và ông sẽ xây dựng một tòa tháp mà sẽ vượt qua những đám mây, để, nếu cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời đến, ông có thể qua mặt được Ngài. Với nghiên cứu khoa học của mình, ông có thể đặt những tảng đá và những viên đá theo cách mà ông có thể đưa mọi người đến nơi an toàn, bằng trí thông minh của mình. Nhưng nó đã trở nên vô ích, bởi sự lộn xộn của các thứ tiếng, và họ thậm chí không thể hoàn thành tòa tháp.

⁴⁷ Chính Nê-bu-cát-nết-sa người đã xây dựng các bức tường của Babylon, và sau đó khoe khoang về nó. Rất lớn, đến nỗi, sáu đầu ngựa và xe ngựa có thể đua quanh các bức tường. Cổng của nó rất lớn, cho đến nỗi người ta phải đổ mạng của họ ra vì chúng, đập đồng thau vào những cánh cổng nặng hàng trăm tấn; trong thành phố vĩ đại, họ lấy các nhóm người để lay cho chúng mở.

Không ai có thể chạm vào Nê-bu-cát-nét-sa. Nhưng một đêm nọ, trong cơn say, nghĩ rằng họ đã được an toàn sau những bức tường khoa học của họ, với những vũ khí trong thời đại của họ, thì có một Bàn tay viết trên tường. Và nó đã được kết thúc.

48 Ô, cách mà con người đã cố gắng đưa con người đến nơi an toàn như thế nào, để đẩy chính mình đến nơi an toàn, bằng những dấu hiệu riêng về thành tích của mình. Có vẻ như, bởi vì những con người đó tìm kiếm một dấu hiệu, phải có một lý do nào đó cho nó; điều gì đó bên trong một người sẽ kêu gọi một lý do hoặc một dấu hiệu, từ đâu đó, rằng anh ta có thể được an toàn.

49 Thế rồi Đức Chúa Trời lên tiếng, phán, “Ta sẽ ban cho họ một dấu hiệu đời đời. Ta sẽ cho Hội thánh một dấu hiệu đời đời.” Nó không phải là một bức tường lớn hay một tòa tháp. Ngài phán, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh một Con trai, và gọi Danh Ngài là ‘Em-ma-nu-ên.’ Đó sẽ là dấu hiệu đời đời của Đức Chúa Trời.” Thật đơn sơ! Thật bé nhỏ!

50 Bạn có hiểu rằng chính những điều nhỏ bé mà bạn bỏ qua và bỏ sót, lại có ý nghĩa rất lớn đối với Đức Chúa Trời không? Hội thánh có thể hiểu điều đó sáng nay không? Trong thành tích của chúng ta với tư cách là tổ chức, và các tòa nhà và những kiệt tác vĩ đại của mình, chúng ta đang bỏ qua những điều nhỏ bé mà có ý nghĩa rất nhiều đối với Đức Chúa Trời và rất nhiều điều đối với nơi đến Đời đời của chúng ta. Chúng ta bỏ qua những điều đó.

51 Đức Chúa Trời phán, rằng, “Ta sẽ ban cho các người một dấu hiệu Đời đời. Một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh một con trẻ.”

52 Tại sao, tại sao lại là một con trẻ, tại sao nó phải là một—một con trẻ? Chính Đấng Tạo Hóa phải đến và sống trong tạo vật của Ngài, để làm dấu hiệu cho con người? Tại sao nó sẽ là một đứa bé? Tại sao Ngài đã không thể phán, “Ta sẽ xây dựng một cái thang lớn, và tất cả các người...như giấc mơ của Gia-cốp. Hay là, Ta sẽ thả xuống từ Thiên đàng, từ các hành lang của Thiên đàng, một sợi dây, và cho các người sức mạnh, để, khi các người móc mình vào đó, Ta sẽ nhắc các người lên?”

53 Nhưng, Ngài đến thật đơn sơ. Và phán, “Một con trẻ sẽ được sanh ra. Đó sẽ là một dấu hiệu. Nó không chỉ là một dấu hiệu, mà nó sẽ là một dấu hiệu siêu phạm.” Một con trẻ! Tại sao, trí thông minh của khoa học sẽ cười vào mặt với một suy nghĩ như vậy. Nhưng, đối với Đức Chúa Trời, đó là một dấu hiệu siêu phạm. “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và con trẻ này sẽ được gọi là *Em-ma-nu-ên*, mà bởi sự thông giải sẽ là, ‘Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.’” Đó là dấu hiệu siêu phạm.

54 Đức Chúa Trời của Thiên đàng, sống với con người, là dấu hiệu siêu phạm. Đó sẽ không phải là một dấu hiệu chỉ cho thời đó, nhưng cho thời này và cho mọi thời đại, rằng Đức Chúa Trời sống với dân sự của Ngài. *Em-ma-nu-ên*, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, đây là dấu hiệu siêu phạm. Đây là dấu hiệu Đời đời, dấu hiệu đời đời mãi mãi, Đức Chúa Trời đã ban cho.

55 Và tại sao Ngài lại trở thành bụi đất, chính bụi đất của Chính Ngài tạo ra? Đấng Tạo Hóa đã trở thành điều đó, cát bụi của sự sáng tạo của Ngài.

56 Con người đang cố gắng làm điều rất lớn lao. Nhưng, khi Đức Chúa Trời ban cho một dấu hiệu, đó là một việc nhỏ. Con người cố gắng giải quyết những công việc lớn. Đức Chúa Trời giải quyết chuyện nhỏ. Con người cố gắng nói, “Bởi vì mọi người đều đi theo con đường này, chúng ta hãy làm như họ làm ở Hollywood.” Đức Chúa Trời muốn thiếu số. Ngài muốn bỏ—bỏ qua tất cả những thứ lớn lao, để nhận lấy một thứ nhỏ bé.

57 “Một con trẻ sẽ được sanh ra, *Em-ma-nu-ên* bé nhỏ sẽ được sanh ra.” Đức Chúa Trời của sự sáng tạo trở thành một phần của sự sáng tạo của Chính Ngài. Đức Chúa Trời, Đấng Tạo dựng Trời và đất, Đấng đã làm cho bụi và cây cối, và mọi vật hiện hữu, trở thành một phần của chúng. Đó sẽ là một dấu hiệu, Ngài sẽ đến qua cách bởi một con người.

58 Bây giờ, Ngài có thể đã đến một cách khác nào đó. Ngài có thể đến bằng cách khác, của—của những cách khác mà Ngài có thể đến.

59 Nhưng Ngài đã chọn đến theo cách này, để ban một dấu hiệu, dấu hiệu siêu phạm. “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh

Con trai, và người ta sẽ gọi Ngài là ‘Em-ma-nu-ên.’” Bây giờ, điều đó để làm gì? Lý do gì?

⁶⁰ Tại sao Ngài không chọn trở thành một Thiên sứ? Ngài có thể đã làm điều ấy. Ngài có thể trở thành một—một người trưởng thành hoàn toàn. Ngài có thể đã trở thành với một lời chào đầy đủ từ Thiên đàng, với các Thiên thần và tất cả các sinh vật của Thiên đàng; đặt xuống từ các hành lang của Thiên đàng, chiếc thang bằng vàng, và Ngài có thể đã leo xuống với một ban nhạc Thiên thần. Ngài có thể đã làm điều đó.

⁶¹ Nhưng Ngài phán, “Ta sẽ cho các ngươi một dấu hiệu, một dấu hiệu siêu phàm, một dấu hiệu đời đời. Một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh một con trai.”

⁶² Và khi Ngài phải chọn một nơi để đứa con này sẽ được sanh ra. Ngài đã có thể xuống thang, với tất cả sự đầy dẫy sự chào mừng Thiên đàng. Ngài đã có thể giáng xuống từ Thiên đàng như một Thiên thần, hoặc giáng xuống như một người trưởng thành hoàn toàn. Nhưng Ngài, cũng, có thể đến trong cung điện của vua.

⁶³ Nhưng Ngài phán, “Ta sẽ ban một dấu hiệu.” Và dấu hiệu được nói với những người chăn chiên, “Các ngươi sẽ tìm thấy Ngài trong chuồng bò, được quấn bằng tã.” Đó là dấu hiệu siêu phàm, được sinh ra trên đồng phân và chuồng bò hôi thối, thậm chí không có quần áo để mặc cho Ngài, Em-ma-nu-ên. Ma quỷ muốn làm cho các thứ to lớn và rực rỡ. Đức Chúa Trời giữ các thứ khiêm tốn. Một dấu hiệu siêu phàm, “Các ngươi sẽ tìm thấy Con Trẻ được bọc bằng vải tã, đang nằm trong máng cỏ. Đây sẽ là một dấu hiệu, dấu hiệu siêu phàm.” Khi Ngài còn ở trên đất, Ngài rất nghèo. Làm thế nào chúng ta nói về thời gian khó khăn? Ai là Người nhỏ bé này? Đó là Giê-hô-va!

⁶⁴ Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã trở thành người, mang lấy tình trạng của chúng ta, chính Ngài mang lấy thập tự từ Đức Chúa Trời, và trở thành người. Đó là dấu hiệu. Trở thành... Ngài là Đức Chúa Trời, và trở thành người; không phải người giàu, nhưng là người nghèo. Đây là dấu hiệu siêu phàm. “Các ngươi đã cầu xin một dấu hiệu,” Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ ban cho các ngươi một dấu hiệu, một dấu hiệu đời đời.”

⁶⁵ Ngài đã có thể đến cách khác, như tôi đã nói, nhưng, một con trẻ, tại sao Ngài lại trở thành một con trẻ? Khi cái miệng bé nhỏ, không răng đầu tiên ấy mở ra trong máng cổ đó, trên chiếc máng đầu tiên đó...buổi sáng Giáng sinh đầu tiên, trong chiếc máng nhỏ của Ngài, và tiếng la nhỏ đầu tiên phát ra từ tiếng của Ngài, đó là Đức Chúa Trời đang khóc. Giê-hô-va đang khóc, một con người; đến từ Đức Chúa Trời, và là con người, mọi trí thông minh, con người. Đến với thế gian không có gì cả, nhưng vẫn là con người. Ngài đang cố gắng làm gì? Ngài đang có ý định gì?

⁶⁶ Ngài đã khóc như một con trẻ, trong máng cỏ. Ngài đã chơi đùa như một cậu bé, trên đường phố. Ngài lao khổ như một con người, nhưng Ngài là Em-ma-nu-ên. Đây là dấu hiệu siêu phạm. Đức Chúa Trời ngự trong sự sáng tạo mà Ngài đã tạo ra. Dấu hiệu siêu phạm, “Nó sẽ là một dấu hiệu cho các người.”

⁶⁷ Ngài rất nghèo, khi Ngài đến thế gian, Ngài đi qua một tử cung mượn, một tử cung mượn của một người nữ. Và phải mượn một ngôi mộ, để được chôn cất. Đức Chúa Trời! “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai, mà không có sự ngăn cản tình dục.” Đức Giê-hô-va đã mượn tử cung của Ma-ri, một phụ nữ, để thực hiện nghĩa vụ mà Ngài sẽ ban cho một dấu hiệu đời đời. Và đã rất nghèo, trên đất, sau ba mươi ba năm rưỡi, của chức vụ, Ngài đã phải mượn một ngôi mộ để được chôn. Bạn có thể tưởng tượng không? Nói về sự chịu thai vô nhiễm nguyên tội, điều gì có ý nghĩa nhất, dù sao đi nữa?

⁶⁸ Các bạn không thể nhìn thấy dấu hiệu thật ư? Ấy là Giê-hô-va Đức Chúa Trời trở nên một trong chúng ta. Giê-hô-va Đức Chúa Trời trên đất, như một kẻ chạy trốn, một kẻ hành hương trong xứ mà Ngài đã tạo ra; bị chối bỏ, và bị đẩy đi, và bị cười nhạo, và bị chế giễu; một Hòn Đá gây vấp phạm đối với người không tin, một Văng Đá chướng mắt; một con quỷ, đối với thế giới tôn giáo. Nhưng một dấu hiệu Đòi đời cho người tin, “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta,” dấu hiệu siêu phạm. Bạn có nhìn thấy nó không? Đức Chúa Trời đã hiển hiện, Đức Chúa Trời trình diện chính Ngài cho thế giới, như một kẻ đào tẩu. Có thể đến theo cách nào khác, nhưng đã chọn cách này.

Lắng nghe Điều này. Đừng bỏ lỡ Nó.

⁶⁹ Tôi nghĩ rằng Đức Chúa Trời đã có trong tâm trí của Ngài, điều đó sẽ hấp dẫn với con người. Đó là, đối với người tin. Nó thì hấp dẫn khi Đức Chúa Trời của chúng ta trở thành một trong chúng ta. Nhưng, đối với những người cứng nhắc, không tin kính, là một chướng ngại vật. “Ta sẽ ban cho các ngươi dấu hiệu, một gái đồng trinh sẽ chịu thai. Em-ma-nu-ên sẽ ở cùng các ngươi.” Đức Chúa Trời nghĩ rằng điều đó sẽ hấp dẫn loài người, rằng Đức Chúa Trời của chúng ta sẽ là một trong chúng ta, rằng Ngài sẽ vượt qua chính Ngài và trở thành hạt bụi của chúng ta, rằng Ngài sẽ trở thành dòng họ của chúng ta, một dòng dõi loài người; Đấng Tạo Hóa Mà đã tạo ra mọi vật.

Và, một lần nữa, nó đã ứng nghiệm lời tiên tri. Các nhà tiên tri đã nhìn thấy nó.

⁷⁰ Và một điều khác, “Lời đã trở thành bụi đất, xác thịt, và ở giữa chúng ta.” Đức Giê-hô-va, Lời đã trở thành con người, đã trở thành cát bụi và đặt nền tảng với chúng ta. Dấu hiệu *Đời đời*, “sẽ không bao giờ kết thúc.” Ồ, khi chúng ta nghĩ về nó, một dấu hiệu *Đời đời*, các dấu hiệu siêu phàm trong tất cả các dấu hiệu, Đức Chúa Trời trở thành một trong chúng ta.

⁷¹ Sau đó, một lần nữa, Ngài phải là Dòng dõi của Áp-ra-ham. Áp-ra-ham, dĩ nhiên, là dòng dõi của Ê-va. Ê-va...“Là Dòng dõi của người nữ mà đã dành để giày đạp đầu của con rắn.” Nhưng, Áp-ra-ham, nếu các bạn có thể nắm bắt được điều đó, ông đã có đức tin nơi Đức Chúa Trời, mà đã kết hợp Thần của Đức Chúa Trời với xác thịt của con người. Đó là nơi niềm tin đến. Đó là lý do tại sao Ngài có thể là Dòng dõi Áp-ra-ham, không phải tất cả xác thịt, nhưng là sự hợp nhất của Thần và xác thịt với nhau. Đức Chúa Trời, khiến chính Ngài...xé ra, loại bỏ mọi điều ác, đem vào sự quy phục xác thịt, bụi đất mà Ngài đã tạo ra, và sống với các bạn như một—một người bạn đời.

⁷² Một điều khác, Ngài không bao giờ làm ô uế hoặc làm trái với bất kỳ luật lệ nào của Ngài. Ngài không thể làm điều đó. Vì vậy, “Một gái đồng trinh. Ta sẽ ban cho các ngươi một dấu hiệu.” Không phải tàu Titanic, không phải Liên Hiệp quốc, nhưng, “Ta sẽ ban cho các ngươi một dấu hiệu an toàn. Một gái đồng trinh

sẽ chịu thai, và nàng sẽ sinh ra một Con trai, và Ngài được xưng là ‘Em-ma-nu-ên.’” Đó là dấu hiệu. Đúng.

⁷³ Các bạn thấy, trong luật cứu chuộc của Đức Chúa Trời, như đã xảy ra với Bô-ô và Na-ô-mi, đó phải là người bà con gần. Và cách duy nhất để con người có thể được cứu chuộc, Đức Chúa Trời phải trở thành một người bà con, gần. Tôi muốn bạn nhìn thấy điều đó. Ngài không bao giờ trở thành những người bà con, hết cả, với những người giàu có, với những người hùng mạnh. Nhưng Ngài được sinh ra trong chuồng bò, được quấn bằng vải tã; không phải cho người lớn, nhưng cho trẻ em. Ngài là Đức Chúa Trời trên sự sáng tạo. Ngài đã chọn để làm điều đó, không đến là một người đàn ông trưởng thành hoàn toàn. Ngài đã đến để Ngài có thể chịu đựng những cảm xúc của các em bé nhỏ. Ngài đã đến để Ngài có thể trải qua những cám dỗ tuổi thiếu niên. Có thể đi, để Ngài có thể làm lụng cực nhọc và gài bẫy ma quỷ, như một con người, và mở đường cho mọi người ở mọi thời đại, của mọi lứa tuổi và mọi tầng lớp: người nghèo, người giàu, tất cả mọi người. Ngài đã trở nên nghèo, hầu cho, nhờ sự nghèo khó của Ngài, chúng ta có thể trở nên giàu có và là những người thừa kế với Ngài trong Vương quốc. Một dấu hiệu sẽ được ban cho, vượt qua chính Ngài, làm cho chính Ngài điều gì đó khác với những gì Ngài đã là; bây giờ một dấu hiệu siêu phạm, khác khi còn nhỏ, chơi như một cậu bé, làm lụng như một con người, nhưng đó là Đức Chúa Trời đang sống tất cả các giai đoạn của cuộc đời như chúng ta.

⁷⁴ Bạn biết đấy, Đức Chúa Trời đã ban nhiều dấu hiệu cho thấy Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài đã ban cho một dấu hiệu cho thế giới tiền đại hồng thủy, rằng Ngài là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời của sự phán xét. Ngài đã chìm dân chúng trong thời Nô-ê, và thả trôi người công bình trong một con tàu; một dấu hiệu mà cho thấy Ngài là công bình, và sự phán xét là chắc chắn. Đó là một dấu hiệu, rằng mọi tội nhân không ăn năn sẽ bị hư mất trong sự phán xét, rằng người công bình sẽ được cứu bởi lòng thương xót của Đức Chúa Trời.

⁷⁵ Ngài đã ban một dấu hiệu khác tại bụi cây đang cháy. Đó là gì khi Ngài bắt gặp vị tiên tri đang chạy trốn của Ngài, “Ta đã nghe

tiếng kêu của dân Ta, và Ta nhớ lại giao ước của Ta”? Ngài đã đưa ra một dấu hiệu khác ở đó, rằng Ngài là một Đức Chúa Trời giữ giao ước, rằng Ngài ghi nhớ mọi điều mà Ngài đã phán, mọi lời hứa mà Ngài đã thực hiện. Đưa ra một dấu hiệu ở bụi cây đang cháy, “Và Ta sẽ giáng xuống để giải cứu chúng.”

⁷⁶ Hãy quan sát Đức Chúa Trời trong những cách làm việc của Ngài. Khi Ngài tạo dựng Trời và đất, Ngài đã gọi các Thiên sứ lại với nhau, và Ngài phán, “Chúng ta hãy.” Mọi nơi trong lời Kinh Thánh nơi Ngài đã làm bất cứ điều gì, hầu hết, “Không phải Ta, mà là Cha Ta.”

⁷⁷ Nhưng khi đến với kế hoạch cứu chuộc, Ngài đã đến một mình. Không ai ở với Ngài. Ngài là Đấng duy nhất có thể đến. Một thiên sứ không thể làm điều đó. Một người khác, được gọi là con trai của Ngài, không thể làm điều đó. Một người được gọi là một điều gì đó khác, một gái đồng trinh thánh thiện, hoặc một người mẹ thánh thiện, hoặc—hoặc một vị thánh nào đó, không thể làm điều đó. Đức Chúa Trời phải đến! “Và Ta sẽ ban các người dấu hiệu. Một gái đồng trinh sẽ chịu thai; và một con trẻ sẽ được sanh ra, và Ngài sẽ là Em-ma-nu-ên, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta,” dấu hiệu siêu phàm. Đức Chúa Trời ở trong dân sự của Ngài. Đức Chúa Trời ở với dân sự của Ngài. Đức Chúa Trời trở thành dân sự của Ngài. Đức Chúa Trời và con người trở thành một. Một dấu hiệu! Một trở ngại cho thế gian, nhưng một hy vọng may mắn cho người tin. Một dấu hiệu mà sẽ bị gièm chê.

⁷⁸ Ngài đã có một thời gian khác mà Ngài đã chứng minh. Ngài đã chứng minh trong trận lụt rằng Ngài là Đức Chúa Trời của sự phán xét, và là Đức Chúa Trời thương xót cho những ai tuân giữ các Điều Răn của Ngài.

⁷⁹ Ngài được tỏ cho thấy ở bụi cây đang cháy, bằng một dấu hiệu, rằng Ngài sẽ giữ mọi lời hứa mà Ngài đã hứa.

⁸⁰ Và tại Biển Đỏ, Ngài cho thấy rằng Ngài sẽ dọn đường cho những ai đang cố gắng làm điều đúng và tuân theo Điều Răn của Ngài. Cho dù điều gì cắt đứt nó đi nữa, Đức Chúa Trời đã chứng minh tại Biển Đỏ, và đưa ra một dấu hiệu, rằng Ngài có thể mở biển ra. Trong mọi cám dỗ, Ngài sẽ làm một con đường trốn thoát. Nói, “Mẹ không tin Điều đó. Bố không tin Điều đó.

Giáo hội không tin Điều đó.” Tôi không quan tâm ai không tin Điều đó. Nếu các bạn tin điều đó, Đức Chúa Trời sẽ làm một con đường thoát ra. Ngài đã ban một dấu hiệu rằng Ngài sẽ làm. Họ đã trên con đường của họ, thẳng đến miền đất hứa, nơi Đức Chúa Trời đã hứa với họ. Và Biển Đỏ đóng cửa họ, và họ lâm nguy. Họ không biết phải làm gì. Đức Chúa Trời cho thấy rằng Ngài sẽ làm con đường thoát khỏi mọi cám dỗ, mọi thử thách. Bạn không thể bỏ thuốc lá? Hãy nhận lấy Đức Chúa Trời một lần. Bạn không thể bỏ nói dối, không thể bỏ ăn trộm, không thể bỏ nóng tính? Hãy nhận lấy Đức Chúa Trời với bạn một lần. Nếu bạn không cảm thấy muốn đến nhà thờ, và bạn không thể đi đến đâu; hãy nhận lấy Đức Chúa Trời với bạn một lần, nhận lấy lời hứa của Ngài. Ngài đã chứng minh, tại Biển Đỏ, rằng Ngài sẽ làm một con đường trốn thoát. Đức Chúa Trời đã ban cho nhiều dấu hiệu.

⁸¹ Đem đó khi Ngài phán với những người chăn chiên, “Hãy đi xuống Bết-lê-hem, vì hôm nay đã sanh ra Đấng Christ là Đấng Cứu Thế. Đấng Christ, Đức Chúa Trời được xúc dầu, ngày nay được sinh ra bởi một người nữ.” Đức Chúa Trời!

⁸² Không biến nàng thành một thần, bấy giờ. Ngài chỉ mượn tử cung của người nữ, cũng giống như Ngài mượn thân thể này để rao giảng Tin Lành. Giống như Ngài mượn thân thể của bạn, để làm công việc mà Ngài muốn làm qua bạn, bởi vì Ngài vẫn là Emma-nu-ên, một dấu hiệu, Đức Chúa Trời ở cùng dân sự Ngài. Đức Chúa Trời sống giữa dân sự Ngài, là dấu hiệu siêu phạm, đời đời. Nó không bao giờ có thể sai. Nó sẽ luôn là dấu hiệu.

⁸³ Bạn nói về những dấu hiệu này, còn cái này thì sao? Trước khi bạn có thể nhận được bất kỳ dấu hiệu nào khác, dấu hiệu nói tiếng lạ, dấu hiệu nói tiên tri, dấu hiệu của bất kỳ sự siêu nhiên nào, bạn sẽ phải quay trở lại với dấu hiệu ban đầu, dấu hiệu Đời đời và mãi mãi. Hãy thẳng thắn, để bắt đầu, và dựa trên nền tảng đó, đó là Vâng Đá qua các thời đại, và sẽ không điều gì sẽ từng chạm vào nó. Các cổng Địa ngục sẽ chống lại nó, nhưng không thể thắng được. Nhận dấu hiệu đó, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh một Con trai.”

⁸⁴ Và Ngài đã phán với những người chăn chiên này, “Đây là cách các người sẽ tìm thấy Ngài. Ngài sẽ ở trong một máng cỏ,

trong một nhà kho, được quấn bằng vải tã. Và khi các người nhìn vào Ngài, hãy tin, vì Ngài là Đức Chúa Trời ở giữa chúng ta.”

⁸⁵ Dấu hiệu đó không chỉ dành cho những người chăn chiên. Nhưng nó đã được ban cho cả thế giới, để nhìn vào Ngài và thấy Ngài là ai. Đó là Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, Em-ma-nu-ên.

⁸⁶ Khi Ngài còn ở đây trên đất, Ngài đã chứng minh rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Chứng tỏ rằng Đức Chúa Trời ở trong Ngài, vì các dấu hiệu của Đức Chúa Trời đã theo Ngài. Ngài phán, “Nếu Ta không làm công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta. Nhưng nếu Ta làm các công việc của Cha Ta, nếu các người không tin Ta, hãy tin các công việc, dấu hiệu.” Em-ma-nu-ên! “Ta với Cha Ta là một. Cha Ta đã sai Ta. Và như Ngài sai Ta, thì Ta cũng sai các người. Cha, đã sai Ta, thì ở với Ta. Ngài ở trong Ta và đang làm các công việc của chính Ngài. Đó là Đức Chúa Trời trong xác thịt.”

⁸⁷ Chẳng phải Lót đã ném trái điều đó trước sự hủy diệt sao? Khi, ông đã thấy Đức Chúa Trời hiện ra trong xác thịt, ăn một con bê, uống sữa bò, ăn bánh bên lò sưởi, và đứng quay lưng Ngài về phía trại, và với đại từ nhân xưng “Ta.” “Ta, thấy rằng Áp-ra-ham là người thừa kế của thế gian, Ta...” Nói cách khác, “Ta sẽ tỏ điều đó cho người biết.”

⁸⁸ Ngài là Ai? Sau đó Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham, vợ người ở đâu, Sa-ra?” Điều đó khiến ông bị sốc. Đức Chúa Trời, trong sự biểu hiện trước của Đấng Christ, đã trở nên xác thịt.

Thưa rằng, “Nàng đang ở trong trại, đằng sau Ngài.”

Sa-ra bật cười. Và Ngài phán, “Tại sao Sa-ra cười?”

⁸⁹ Khi Em-ma-nu-ên trở nên qua tử cung của một người nữ, thay vì xuất hiện như một thần linh, Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót, thì sự đến của Con người cũng vậy.”

⁹⁰ Khi Ngài còn ở trên đất, những sứ đồ đó đã đi ra với Tin Lành, đến nỗi các Thiên sứ cũng nhìn qua lan can của Thiên đàng, hành lang của Miền Vinh hiển, để nhìn vào Nó. Các bạn mà đang ghi lời Kinh Thánh xuống, như tôi thấy các bạn đang viết, Ti-mô-thê thứ Nhất 3:16. “Chẳng có sự tranh cãi nào về sự mâu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm: vì Đức Chúa Trời đã được tỏ ra trong xác thịt, được tin nhận trong thế gian, được nhìn thấy bởi các

Thiên sứ.” Các thiên sứ được dựng lên để nhìn xem Đức Chúa Trời. Họ đã từng vấy đũa thần trước mặt Ngài, kêu lên, “thánh thay, thánh thay, thánh thay,” khi Ngài ngự Ở đó, như một Trụ Lửa, trong sự vinh quang của Thiên đàng. Và khi Ngài trở thành người, các Thiên sứ đến và nhìn từ trên cao xuống để thấy Ngài, Đức Giê-hô-va, đã trở nên xác thịt. Chắc chắn, “Chẳng có sự tranh cãi nào về sự mâu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm.”

⁹¹ “Ta sẽ ban cho các người một dấu hiệu đời đời,” vì Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta. Ngài ngự trong xác thịt. Nó sẽ là một dấu hiệu đời đời. Không chỉ để những người chần chừ nhìn và tin, mà còn dành cho anh chị em Đền tạm Branham, và cho thế gian độc ác này, để tin rằng đó là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã ban cho dấu hiệu đó. Chúa Jêsus phán, “Như Cha hằng sống đã sai Ta, và đến với Ta, và đã ở trong Ta; Ta cũng sai các người vậy, Cha hằng sống đi với các người và ở trong các người, một dấu hiệu đời đời. Những dấu hiệu này sẽ theo những người mà tin. Kìa, Ta sẽ ở với các người, ngay cả trong các người, cho đến tận thế. Ta sẽ ở cùng các người. Cho đến tận thế, Ta sẽ ở đó cùng các người.”

⁹² Người nào đó, như tôi đã nói trước đây, muốn làm cho Ngài là một Đức Chúa Trời nhỏ bé, không tồn tại lâu. Ngài là một người; Đức Chúa Trời đã sử dụng một người. Đức Chúa Trời đã sử dụng một xác thịt mà Ngài đã tạo ra, chính Ngài, để tạo ra qua Ngài, “Và sanh ra nhiều con trai qua Ngài,” lời Kinh Thánh nói, “qua Con vâng phục đó. Qua một người con, tất cả đều sa ngã. Qua một Người Con vâng phục, tất cả những người mà tin, sẽ được sống.”

“Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta,” một dấu hiệu, đã nói đó sẽ là một dấu hiệu. Ngài rất thích gọi chính Ngài là “Con người,” chính Ngài con người, chỉ là một con người. “Ta không là gì cả; Con không thể làm gì trong chính Ngài.” Nhưng chính Cha ở trong Ngài, Em-ma-nu-ên, Đức Chúa Trời.

⁹³ Con—con trẻ, Đức Chúa Trời, Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Con trẻ đó đã khóc, đó là Giê-hô-va. Các bạn có thể hiểu điều đó không? Đức Chúa Trời sống trong một em bé.

⁹⁴ Đức Chúa Trời sống ở tuổi thiếu niên. Ngài thuộc loại thiếu niên gì? Ngài đã nêu gương. Khi Ngài bị lạc bởi cha Ngài và mẹ

Ngài, họ nhìn quanh để tìm Ngài, và họ tìm thấy Ngài trong đền thờ. Ngài đã nói gì, như là một thiếu niên? “Người không biết sao? Người không biết rằng Ta phải làm việc của Cha Ta sao?” Gương mẫu cho những em tuổi thiếu niên.

⁹⁵ Như là một con người, với tất cả sự hào nhoáng của thế gian đã dâng cho Ngài, mọi thứ nằm ngay trong tay Ngài, để trở thành người vĩ đại nhất trong tất cả mọi người, người giàu nhất trong số mọi người; Ai có thể cho mọi người biết nơi con cá có đồng tiền trong miệng của chúng, rằng có thể bơm nước tốt nhất ra khỏi những cái giếng và biến nó thành rượu, rằng có thể thay đổi bất cứ điều gì mà Ngài muốn thay đổi; rằng có thể lấy năm cái bánh và nuôi năm nghìn người ăn. Với một quyền lực trong tay của mình để trở thành một người đàn ông vĩ đại, nhưng vẫn chọn để được nghèo. Thậm chí không có một ngôi mộ khi Ngài chết. Ngài đã phải mượn một cái. “Em-ma-nu-ên, đây sẽ là một dấu hiệu.” Làm thế nào Đức Chúa Trời đến? Trong sự nghèo nàn. Đức Chúa Trời giải quyết thế nào? Đó sẽ là một dấu hiệu đời đời, với những người nghèo, những người thất học.

⁹⁶ “Một dấu hiệu,” nữ tiên tri vĩ đại An-ne, đã nói, khi Si-mê-ôn giơ hai tay lên tại đền thờ, và ôm Đấng nhỏ bé đó trong bọc vải. An-ne nói, “Đó là một dấu hiệu mà sẽ bị gièm chê, vì sự sa ngã của Y-sơ-ra-ên, nhưng hội hiệp lại với nhau, cũng là, một Sự sáng cho các dân Ngoại.”

⁹⁷ Điều gì? “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta,” không phải trong người giàu có và kẻ kiêu căng, nhưng trong người nghèo. Sinh ra trong chuồng súc vật, “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.” Ngài đã làm những loại việc gì? Hãy xem những điều của Ngài mà Ngài đã phán. Hãy nhìn xem Ngài, những gì Ngài đã phán.

⁹⁸ Vì, Chính Đức Chúa Trời đã phán, “Này là Con yêu dấu của Ta, các ngươi hãy nghe Người. Đây là Con của Ta, Người mà Ta vui lòng ngự vào. Hãy nghe Người.” Ngài phán, “Ta sẽ ở cùng các ngươi luôn, cho đến tận thế.”

⁹⁹ Ngài đã sai đi các sứ đồ của Ngài. Họ đã làm thế gian bùng cháy, trong thời của họ, khi Đức Chúa Trời là một với con người. Họ làm báp têm cho dân chúng trong Danh của Đức Chúa Trời đó, là Jêsus Christ. Họ đã sống rất gần gũi với Ngài cho đến nỗi

Ngài bày tỏ chính Ngài qua họ, qua các dấu hiệu và phép lạ và các ân tứ của Đức Thánh Linh. “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.” Họ rao giảng rằng có một Đức Chúa Trời hằng sống và có thật.

¹⁰⁰ Con người đã xây dựng tất cả các loại tháp trên ba hoặc bốn vị thần, hoặc hai vị thần, nhưng có một Đức Chúa Trời. Sứ điệp đó đã được làm sống lại trong thời đại cuối cùng.

¹⁰¹ Tốt hơn hết bạn nên suy nghĩ lại ngay bây giờ, mở rộng tấm lòng mình. Cầu xin Đức Chúa Trời bày tỏ điều này cho các bạn, những gì tôi định nói.

Khi Ngài đến, Ngài đã làm ứng nghiệm những gì nhà tiên tri đã nói.

¹⁰² Và khi Ngài đến trong những ngày sau rốt, trong những cơn mưa cuối mùa của Đức Chúa Trời, khi cả mưa đầu mùa và mưa cuối mùa sẽ trút xuống, Ngài sẽ đến đúng như cách đã được nói tiên tri về Ngài. “Sẽ có Sự sáng vào buổi chiều tối.” Điều gì đã phải xảy ra? Em-ma-nu-ên, cùng một Con đó, cùng một Ánh sáng đó, cùng một Đức Chúa Trời đó đến ngự trong xác thịt, với dân Ngài vào Ngày lễ Ngũ tuần, cũng sẽ đến trong những ngày sau rốt, vì đó sẽ là Sự Sáng chiều tối. Nó là gì? Sẽ có một dấu hiệu, một dấu hiệu đời đời: Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, Đức Chúa Trời qua chúng ta. Con người và Đức Chúa Trời trở thành một. Chúa Jêsus đã chết, để Ngài đã ban cho sự sống quý giá ấy, về quyết định của Ngài. (Trong Sứ điệp của Chúa nhật tuần trước.) Bởi vì, Ngài đã đưa ra quyết định, rằng Ngài có thể mang nhiều con trai đến với Đức Chúa Trời. Em-ma-nu-ên ở với chúng ta. Một dân Ánh sáng chiều tối, nó sẽ thu hút họ.

¹⁰³ Khi Đức Chúa Trời ban cho dấu hiệu, “Đây sẽ là một dấu hiệu. Đức Chúa Trời sẽ ngự trong xác thịt.” Ngài nghĩ điều đó sẽ thu hút mọi người. Nó đã làm. “Vì hễ ai đã tiếp nhận Ngài, thì Ngài ban cho họ Quyền phép để trở nên con trai của Đức Chúa Trời.”

¹⁰⁴ Và nó được cho là thu hút dân sự Ánh sáng chiều tối khi cùng Ánh sáng đó đã tỏ ra. Đức Chúa Trời và Đấng Christ là một. Phi-e-rơ đã nói, “Hãy để điều đó được biết rõ cho các người, rằng Đức Chúa Trời đã tôn Chúa Jêsus này, Người mà các người đã đóng

đình Ngài trên thập tự giá, làm Chúa và Đấng Christ.” Một dấu hiệu, bị gièm chê, nhưng Ánh sáng chiều tối ở đây.

¹⁰⁵ Như mục sư quá cố của Phúc âm, khi sứ điệp ngũ tuần lần đầu tiên bắt đầu giảng xuống, Tiến sĩ Haywood quá cố, ngay trước khi...Ông ấy, tôi đoán, đã không...Có lẽ khi ông đang ở trạng thái tốt nhất, một ngày khi Thánh Linh ập đến ông. Ông là một nhà thơ, còn là một nhà truyền giảng. Ông đã chộp lấy cây bút của mình và viết nó.

Sẽ có Ánh sáng lúc chiều tối,
 Con đường vinh hiển anh em chắc sẽ tìm thấy;
 Trong đường lối bằng nước là Ánh sáng ngày
 nay,
 Được chôn trong Danh Jê-sus quý báu.
 Trẻ và già, hãy ăn năn tất cả tội lỗi của mình,
 Và Đức Thánh Linh chắc sẽ đi vào;
 Vì những Ánh sáng chiều tối đã đến,
 Một thực tế rằng Đức Chúa Trời và Đấng Christ
 là một.

¹⁰⁶ Những Ánh sáng chiều tối! Nếu chúng ta đang bước đi trong Ánh sáng chiều tối, dấu hiệu chiều tối, thì đó là cùng một Ánh sáng và cùng một dấu hiệu, một dấu hiệu Đời đời. Thế thì những dấu hiệu tương tự sẽ theo sau Ánh sáng chiều tối. Chà! Bạn có nhìn thấy Nó không? Bạn có thể hiểu Nó không? Đó là Sứ điệp Giảng sinh này. Những Ánh sáng chiều tối, những dấu hiệu về Đấng Mê-si đồng hành cùng Nó, cùng với Sứ điệp. Những Ánh sáng chiều tối là đây.

¹⁰⁷ Nó bị gièm chê. Họ sẽ từ chối các bạn, các anh em của bạn. Ai đã từ chối Ngài? Các anh em của Ngài. Họ thích xem Ngài thực hiện các phép lạ. Nhưng khi đến với Đồi Sọ, tất cả họ đã ở đâu? Khi nói đến thời điểm quyết định đó, nơi Đức Chúa Trời trong Lẽ thật của Ngài và Kinh Thánh của Ngài thì được bày tỏ, họ ở đâu? Họ lùi lại.

¹⁰⁸ “Sẽ có một dấu hiệu được ban cho các người. Và những dấu hiệu này sẽ theo sau. Các công việc Ta làm, các người cũng sẽ làm; thậm chí còn hơn thế này nữa, vì Ta đi đến cùng Cha Ta.”

109 “Sẽ có Sự sáng vào lúc chiều tối.” Ô, thật ngày đen tối này mà chúng ta đã trải qua! Nhưng trong bốn mươi năm, những đám mây đã được làm sạch trở lại, qua cuộc cải chánh đầu tiên, về việc đưa ra Sứ điệp rằng Đức Chúa Trời và Đấng Christ là một, rằng Đức Chúa Trời đã được thể hiện trong xác thịt. Ngài đã chọn sống trong xác thịt con người. Và ngày nay họ làm cho Ngài cái gì đó ngồi trên ngài, họ làm cho Ngài thứ gì đó thời tiền sử, một số người trong họ muốn đưa Ngài trở lại một triết gia, một số muốn làm cho Ngài một nhà tiên tri. Nhưng, hỡi anh em, Ngài là Đức Chúa Trời trong anh em, Đức Chúa Trời biểu lộ trong xác thịt. Cách nào?

110 Bằng cách nào họ biết Ngài là Đức Chúa Trời trong xác thịt? Ngài phán, “Nếu Ta không làm công việc của Cha Ta, thì Ta đã nói với các người sai. Nhưng nếu Ta làm những công việc của Cha Ta, thì các người hãy tin điều đó.”

111 Và bây giờ cũng giống vậy. Sứ điệp được sống lại lần nữa trong những ngày sau rốt, Sứ điệp về Ngài là Ai, Ngài là gì. Emma-nu-ên đang ở trong bạn, với những công việc giống như Ngài đã làm, bày tỏ chính Ngài qua bạn, chính những điều Ngài đã làm. Đó là Sự sáng chiều tối. Đó là điều bị gièm pha. Đó là một con đường khó khăn.

112 Nó có ý nghĩa gì đó đối với người cai trị trẻ tuổi giàu có, nhưng lòng anh ta đói khát, đến với Chúa Jêsus, và nói, “Thưa Thầy, tôi phải làm gì để có được Sự sống Đời đời?”

Phán, “Hãy tuân giữ các Điều Răn.”

Người ấy nói, “Tôi đã làm điều đó từ khi còn nhỏ.”

Phán, “Người muốn trở nên hoàn hảo chẳng?” Phán, “Hãy theo Ta.”

113 Nhưng người ấy đã bỏ đi một cách buồn bã. Đó là một cái giá quá đắt. Nếu anh ta có thể cho Ngài một số tiền và xây dựng một nhà thờ lớn ở đâu đó, tự đặt mình là một thành viên, anh ta sẽ dễ dàng làm được điều đó. Bạn không thấy ngày nay cách đó được làm khuôn mẫu như thế nào trong số những người giàu có? Có những người khác.

¹¹⁴ Không chỉ giàu, nhưng mà nghèo; nhiều người trong số họ đến từ các hố chất nhờn, và vân vân, họ đã từ chối vì tính đại chúng. Bởi vì, Ngài không được ưa chuộng. Ngài là Em-ma-nu-ên. Họ nói, “Đó là lời chỉ trích. Đó là—đó là ma quỷ. Đó là thần giao cách cảm. Đó là—đó là Bê-ên-xê-bun.” Các giáo sư thời nay, các nhà thờ lớn của họ, nói, “Vớ vẩn.”

¹¹⁵ Nhưng Đức Chúa Trời phán, “Đó là dấu hiệu Đòi đòi, dấu hiệu siêu phàm, dấu hiệu của mọi dấu hiệu, rằng Đức Chúa Trời ở cùng các ngươi, ngay cả trong các ngươi, cho đến tận thế.” Đó là dấu hiệu siêu phàm của bạn. Nó vượt quá tất cả các dấu hiệu. Đó là dấu hiệu đầu tiên. Công vụ 19, những người đó phải quay lại và nhận ra dấu hiệu đó, trước khi họ có thể nhận được Đức Thánh Linh, Công vụ 19:5. Tuy nhiên, một tín đồ mà đã có Kinh Thánh, và có một thầy giảng tốt đã chứng minh rằng Chúa Jê-sus là Đấng Christ, tuy nhiên trước khi họ có thể đi vào Điều đó... Và để thấy dấu hiệu, họ phải đến và chịu phép báp-têm lại, có sự đặt tay trên họ và nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đúng thế.

¹¹⁶ Nhưng vào lúc Chiều tối, các Ánh sáng ở đây. Và Nó bị chỉ trích. Nó bị làm trò cười. Nó bị gièm chê. Các nhà tiên tri đã nói Nó sẽ bị gièm chê, “Một vật chướng ngại.” Bị gièm chê, bị làm trò cười, bị chỉ trích; Em-ma-nu-ên trong chúng ta, vận hành ý muốn của Ngài qua chúng ta.

¹¹⁷ Ồ, ngày hôm nay, anh em hành hương của tôi, chị em tôi, hãy tin dấu hiệu đó. Hãy nhìn vào máng cỏ của chính lòng mình, và xem liệu anh chị em có thể nói bên trong chính mình. Thấy dấu hiệu mà những người chân chiên đã nhìn thấy. Đức Chúa Trời trong xác thịt, đang ở giữa những người nghèo, những người thiếu thốn, những người bị bỏ rơi. Xem thử anh chị em có thể hiểu Nó không. Đức Chúa Trời trong tấm lòng anh chị em, Đức Chúa Trời ở trong *đây*. Hãy quan sát và thấy liệu Ngài có biểu lộ chính Ngài đúng đắn, trong sự êm dịu và nhu mì, như Ngài đã làm không.

¹¹⁸ Cách đây vài năm, có một cô gái đã tốt nghiệp đại học, và, với rất nhiều đồng nghiệp của cô ấy ở đó, cô ấy trở thành một cô gái trẻ rất ngạo mạn, từ sự dạy dỗ miền quê cổ hũ mà cô đã có được, như một người mẹ ở quê nhà. Và ngày nọ cô quyết định,

hai năm sau đó, thăm lại mẹ cô. Cô viết cho bà một bức điện và nói với bà rằng cô sẽ đến trên một chuyến tàu như vậy-như vậy, để gặp bà tại nhà ga. Tuy nhiên, cô ấy mang theo một cô gái trẻ ngạo mạn khác với mình. Và cô đã trở thành một người ngạo mạn, bản thân cô. Và cô ấy mang theo một người khác với mình, đó là kiểu người của thời hiện đại tinh vi, tự cho mình biết tất cả, tuổi teen.

119 Và khi cô đến nhà ga, khi cô bắt đầu xuống tàu, cô đã nhìn. Và mẹ cô đứng đó, nhìn với tất cả những gì có trong bà, để xem con gái mình đang ở đâu. Và khi cô gái đó mà đi cùng cô, mẹ... nhìn thấy bà với khuôn mặt đầy sẹo, và tất cả bàn tay của bà bị bỏng. Và bà trông thật khủng khiếp, già nua, và trông thật kinh khủng. Và cô gái đã ở với Mary bé nhỏ, nói với cô ấy, “Không biết cái người trông tồi tệ già nua đó là ai?”

120 Và cô gái xấu hổ về mẹ mình. Cô nói, “Tôi không biết. Tôi không biết bà ta là ai.”

121 Và mẹ cô, khi nhìn thấy con gái mình, chạy đến và vòng tay ôm cô, bắt đầu hôn cô.

122 Cô đẩy ra, nói, “Tôi không biết bà. Bà đã nhầm người,” bởi vì cô không muốn liên quan với một người như vậy mà người khác sẽ cười nhạo và chế giễu.

123 Ở đó tình cờ có một người đàn ông, người điều khiển tàu, đứng bên cạnh. Ông nắm lấy vai người thiếu nữ đó. Ông nói, “Xấu hổ cho cô, cô thật là khốn nạn! Tôi nhớ rất rõ vụ việc đó.”

124 Và người ta tụ tập để nghe những gì đã xảy ra. Và ông kéo ngay cô gái ra, và ông nói, “Cô gái trẻ này, khi cô ấy chưa được sáu tháng tuổi, đang ở trong chiếc cũi nhỏ ở tầng trên. Và người mẹ đáng quý của cô ấy, người phụ nữ đẹp nhất mà tôi từng thấy,” người trưởng tàu già nói. Nói, “Ngôi nhà bốc cháy trong khi mẹ cô ấy đang phơi quần áo. Và những người hàng xóm đều chạy, la hét. Họ đã nhìn thấy nó. Người mẹ không hề để ý đến điều đó. Nó ở bên hiên nhà. Và những ngọn lửa đã trở nên mạnh hơn, và nó đã bùng lên không trung.”

125 Và nói, “Họ không thể giữ được người mẹ điên cuồng đó. Con của bà ở trên lầu.” Và nói, “Tất cả họ đều kêu lên, ‘Cô không thể

chọc thủng những cái đó—những đám cháy đó.’ Nhưng cô chụp lấy tấm khăn trải giường trong tay mình, mà đang phoi chúng lên, và đó là một tấm ra ướt. Và cô ném nó xung quanh mình, và xuyên qua những ngọn lửa, cô đi lên lầu, không nghĩ đến nguy hiểm của chính mình. Rồi khi cô đến đó, cô biết rằng cô không thể quấn tấm khăn quanh mình để quay lại. Nhưng, để cứu vẻ đẹp của đứa con gái theo sau mình, cô đã quấn đứa bé trong tấm khăn, và chạy qua những đám cháy, với khuôn mặt trần và đôi bàn tay và cánh tay của cô. Và điều đó làm cháy thịt trên cơ thể cô ấy, và làm cho đôi má cô ấy co rút lại vào xương, và làm hại cô ấy, làm cháy tóc cô, và những—những...tới tất cả những xương trên ngón tay cô ấy.”

126 Nói, “Cô ấy trở nên xấu xí, để cô có thể trở nên xinh đẹp. Cô ấy đã mất đi vẻ đẹp của mình, cô ấy đã đánh mất tất cả những gì cô ấy có, để cô ấy có thể cứu cô. Và rồi cô đứng và xấu hổ về người mẹ đáng quý đó sao?”

127 Hỡi anh em, khi tôi nhìn thấy Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời của Thiên đàng, đã từ bỏ ngai vàng, vẻ đẹp của Ngài và tất cả những gì Ngài vốn có; sanh ra trên đồng phân, được quấn trong vải tã, bị đem ra làm trò cười bởi các dấu hiệu và những phép lạ của Ngài, thì bị gọi là ma quỷ; tôi có nên xấu hổ về Ngài không? Không, thưa quý vị. Hãy để thế giới thanh lịch làm những gì họ muốn làm. Đối với tôi, Ngài là một dấu hiệu siêu phàm. Đức Thánh Linh trong tôi hét lên. Nó có thể khiến tôi hành động buồn cười và trở thành một kẻ điên rồ, bởi thế gian này, nhưng tôi không thể phủ nhận Ngài là Đấng đã làm rất nhiều cho tôi. Ngài đã thay thế vị trí của tôi trong cái chết. Ngài thế chỗ tôi ở Đồi Sọ. Ngài đã làm tất cả những điều này. Ngài đã giáng xuống từ Thiên đàng, từ ngai vàng trắng như ngọc, để trở thành một con người; để nếm trải đau khổ của tôi, để vượt qua sự căm dỗ của tôi, để biết làm thế nào để trở thành đáng trung bảo phù hợp trong tôi, dẫn dắt tôi và hướng dẫn tôi đến Sự sống Đời đời. Và thông qua sự nghèo khó của mình, tôi được trở nên giàu có. Qua sự chết của Ngài, tôi được ban Sự Sống, Sự Sống Đời đời.

128 Đừng từ chối Ngài. Đừng xấu hổ về Ngài. Đừng xấu hổ về Ngài. Nhưng hãy ôm lấy Ngài và nói, “Vâng, lạy Chúa Yêu dấu của

con, xin cho con giống như họ đã làm trong Ngày lễ Ngũ Tuần, lạy Chúa. Xin ban cho con Thánh Linh. Đổ Nó vào lòng con. Con không quan tâm những gì thanh thiếu niên nói. Con không quan tâm thế gian nói gì. Con không nhìn họ. Con đang nhìn lên Ngài.” Nó là gì? Gia nhập giáo hội chẳng? Không. Dấu hiệu siêu phạm, Em-ma-nu-ên, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

129 Trong cử tọa của dân sự sáng nay, có người nào ở đây muốn nói, “Đối với tôi, tôi xấu hổ về đời sống của mình. Tôi không hổ thẹn về Ngài. Tôi hổ thẹn về đời sống của tôi,” để dâng lên Ngài Đấng đã bị làm cho xấu xí, và bị thế gian khinh thường không?

130 “Một Người thống khổ, quen với sự buồn bực. Tất cả chúng ta đều che mặt chẳng thèm xem Ngài,” nhà tiên tri đã nói. “Ngài đã bị coi thường và bị chối bỏ. Tuy nhiên, chúng ta lại tưởng rằng Ngài đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập. Nhưng, Ngài đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương; bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh.”

131 Bạn có xấu hổ về Ngài không? Nếu bạn có, hãy đến bàn thờ và ăn năn tội lỗi của mình. Nếu bạn không hổ thẹn về Ngài, và bạn hổ thẹn về cuộc sống của bạn mà bạn đã dâng cho Ngài, một điều khủng khiếp như vậy. Bạn đã xấu hổ nhiều lần, trước ông chủ; trước những bạn nữ của bạn, trước bạn nam của bạn, trước bạn gái hoặc bạn trai của bạn. Bạn đã xấu hổ về Ngài, Em-ma-nu-ên ở trong bạn. Hãy giơ tay lên và nói, “Lạy Chúa, xin tha thứ cho con vì đã hổ thẹn.”

132 Lạy Chúa chúng con và Đức Chúa Trời của chúng con, chúng con khiêm nhu và ân cần nhất xin Ngài chấp nhận lời xin lỗi của chúng con, sáng nay, vì tất cả những thiếu sót của chúng con, vì tất cả chúng con đều có tội. Chúng con có tội vì đấu tranh cho Lễ thật. Chúng con có tội. Khi họ muốn gọi chúng con bằng một cái tên xấu xa nào đó, như, ờ, “thánh quá máu,” hoặc một điều xấu xa nào đó mà không phải vậy, nhưng đôi khi chúng con lại lùi bước như Phi-e-rơ và sờ ầm bản thân trước ngọn lửa của kẻ thù. Xin tha thứ cho chúng con, lạy Chúa.

¹³³ Năm mới đang đến gần chúng con. Xin cho chúng con bắt đầu từ chính giờ này, và nhìn thấy dấu hiệu siêu phàm của Đức Chúa Trời ở giữa chúng con, Đức Chúa Trời đang sống với chúng con, cư ngụ trong chúng con, thực hiện, làm đúng như cách Ngài đã làm. Và Ánh sáng chiều tối là đây.

Xin tha thứ cho chúng con về sự thiếu sót của chúng con. Xin tha thứ cho tội lỗi của chúng con.

¹³⁴ Lạy Chúa, chúng con vô cùng biết ơn, Chúa ôi, tiếp nhận Món Quà Giáng sinh của Ngài, Con Đức Chúa Trời, ngự trong xác thịt chúng con, bụi đất của chúng con, để sống với chúng con, thánh hóa đường lối của Ngài bằng Chính Huyết của Ngài, và ban cho chúng con sự bảo đảm về Sự sống Đời đời. Chúng con cảm ơn Ngài. Con cảm tạ Ngài, Chúa ôi, về Món Quà tuyệt vời lớn lao này từ Đức Chúa Trời, vì Nó là một món quà, một món quà của Đức Thánh Linh, tất cả được gói gọn trong Danh Chúa Jêsus. Chúng con rất vui nhận lãnh Nó. Chúng con cảm ơn Ngài vì hội thánh của chúng con bênh vực cho dấu hiệu đó, bởi vì dấu hiệu đại diện cho sự Dạy dỗ của Hội thánh. Chúng con bênh vực cho Nó. Nó bênh vực cho chúng con. Và nó được biết đến giữa những Cơ đốc nhân trên khắp thế giới ngày nay, về một nhóm người nghèo, không biết gì ở Đường số 8 và Penn, tại Jeffersonville; Em-ma-nu-ên đó, Trụ Lửa từ đồng vắng, Chúa Jêsus xứ Ga-li-lê, Đức Thánh Linh của Ngũ tuần, được bày tỏ bởi những dấu hiệu của Em-ma-nu-ên trong Ánh sáng chiều tối. Chúng con rất biết ơn, Chúa ôi. Và xin cho những người khác nhìn thấy Nó và nhận được Nó. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus, và vì cơ Ngài và vì cơ Hội thánh. A-men.

¹³⁵ Tôi ước gì mình có giọng hát của một ca sĩ. Nếu tôi có giọng hát của một ca sĩ ngay bây giờ, tôi rất muốn hát cho các bạn nghe bài thánh ca ưa thích của tôi, do người bạn quý của tôi, William Booth-Clibborn đã viết.

Từ nơi Vinh hiển Ngài lâm phạm, câu chuyện
sống động muôn đời,
Đức Chúa Trời và Cứu Chúa tôi đã đến, và Jêsus
là Danh Ngài.

Sinh ra trong máng cỏ, chính Ngài là khách lạ,
Đức Chúa Trời mang sầu não, nước mắt và
thống khổ.

Ôi thật tôi yêu Ngài! Thật tôi tôn thờ Ngài!
Sự sống của tôi, nhật quang của tôi, tất cả trong
tất cả của tôi!

Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
Ngài.

Giáng sanh làm người, mang đến cho chúng ta
sự cứu chuộc;
Khi trong bóng đêm mịt mù, toàn nhân thế
đang tuyệt vọng; (Thì tia chớp đã đến!)
Đức Chúa Trời, cao quý, chí nhân, từ bỏ sự huy
hoàng của Ngài,

Cúi xuống tận một máng cỏ, để sanh ra trong, một chuồng
bò đầy phân.

Cúi xuống để đuổi theo, để giành lấy và cứu vớt
linh hồn tôi.

Ôi thật tôi yêu Ngài! Thật tôi tôn thờ Ngài!
Hơi thở của tôi, nhật quang của tôi, tất cả trong
tất cả của tôi!

Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
Ngài.

¹³⁶ Và rồi Ngài ở trong tôi, và tôi ở trong Ngài. Và ở trong bạn...
“Trong ngày đó, các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha, Cha ở
trong Ta, và Ta ở trong các người, và các người ở trong Ta,” Đức
Chúa Trời, Em-ma-nu-ên, ở cùng chúng ta.

¹³⁷ Chính là Em-ma-nu-ên đó mà đã nhìn thấy George Wright,
đang ngồi ở dưới đó ngay bây giờ; đang nằm đó hấp hối, khi bốn
bác sĩ từ chối anh. Đó là Em-ma-nu-ên, khi Ngài phải mượn một
tử cung, khi Ngài phải mượn một—một nắm mồ. Ngài đã mượn
đôi mắt tôi, nói, “Hãy đi nói với Anh George, ‘CHÚA PHÁN NHƯ

VẦY. Anh ấy sẽ đào mồ chôn những thầy giảng và những thứ đang cười nhạo anh ấy.”

¹³⁸ Đó là Em-ma-nu-ên đó. Đó cũng chính là Đấng, về những con vật nhỏ, ngày nọ trong rừng. Đó cũng chính là Đấng, về Margie Morgan đang ngồi ở đó, tất cả những người còn lại. Đó cũng chính là Đấng đã mượn khả năng trí tuệ, các giác quan của cơ thể, để trình bày chính Ngài với thế gian ngày nay, thông qua bạn, trong khi những Ánh sáng chiều tối đang chiếu sáng. Đức Chúa Trời thương xót, thưa bạn.

¹³⁹ Tôi đang làm mất rất nhiều thời gian của các bạn. Chúng ta hãy hát thử bài đó. Cho chúng tôi hợp âm, “Ô thật tôi yêu Ngài!” Bao nhiêu người biết bài đó?

Ôi thật tôi yêu Ngài! Thật tôi tôn thờ Ngài!
 Sự sống của tôi, nhật quang của tôi, tất cả trong
 tất cả của tôi!
 Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
 Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
 Ngài.

[Anh Branham bắt đầu ngâm nga bài *Từ Nơi Vinh Hiển Ngài Lâm Phạm*—Bt.]

Thật tôi tôn thờ Ngài!
 Hơi thở của tôi, nhật quang của tôi, tất cả trong
 tất cả của tôi!
 Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
 Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
 Ngài.

¹⁴⁰ Bây giờ là lúc để Ngài thể hiện ân điển của Ngài. Một người mẹ mang một đứa con bé bỏng đến đây, bị ung thư máu, ung thư trong dòng máu của nó. Điều xấu đó với một em bé?

Đức Chúa Trời ôi, đây là giọng nói của con; nói ra Lời, và nó sẽ được như vậy.

Vì, Chúa ôi, Ngài đã phán, “Hãy nói với núi này, ‘Hãy dời đi.’ Đùng nghi ngờ. Nó sẽ thành.”

Nhân danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, tôi lên án con quỷ này được gọi là bệnh bạch cầu. Căn bệnh của cơ thể đứa

trẻ này, nó sẽ lìa khỏi. Nó phải lìa khỏi nó. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin được như vậy.

Nhật quang của tôi, tất cả trong tất cả của tôi!
Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
Ngài.

141 Thật tôi yêu Ngài! Tôi thật sự không thể để Điều đó đi. Tôi muốn, giống như Gia-cốp, giữ lấy Nó.

...tôn thờ Ngài!
Hơi thở của tôi, nhật quang của tôi, tất cả trong
tất cả của tôi!

“Đây sẽ là một dấu hiệu.”

Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
Ngài.

142 Ngài chẳng tuyệt vời sao? Anh chị em có cảm thấy muốn thờ phượng Ngài không? Chỉ trong Thánh Linh, chỉ thờ phượng Ngài. Giờ thì hãy quên bản thân đi. Đừng hổ thẹn. Đức Thánh Linh ở đây. Đó là Đức Thánh Linh. Chỉ nhu mì, theo cách của riêng các bạn.

Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
Ngài.

Các bạn đây.

Giáng sanh làm người, mang đến cho chúng ta
sự cứu chuộc; (“Nó sẽ là một dấu hiệu.”)
Khi trong bóng đêm mịt mù, toàn nhân thế
đang tuyệt vọng;
Đức Chúa Trời, cao quý, chí nhân, từ bỏ sự huy
hoàng của Ngài, (Hãy suy nghĩ về những gì
Ngài đã làm!)
Cúi xuống để đuổi theo, để giành lấy và cứu vớt
linh hồn tôi.

143 Chúng ta hãy giơ tay khi chúng ta hát nó.

Ôi thật tôi yêu Ngài! Thật tôi tôn thờ Ngài!
 Hơi thở của tôi, nhật quang của tôi, tất cả trong
 tất cả của tôi!
 Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
 Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
 Ngài.

¹⁴⁴ Lạy Chúa, chúng con sẽ không bao giờ có thể hiểu được sự phong phú, sự đầy đủ trọn vẹn của Thánh Linh Ngài, cho đến khi chúng con thấy Ngài vào ngày mà Ngài sẽ đến. Chúng con có thể đang ngủ trong bụi đất. Con có thể phải quay trở lại với bụi đất ban đầu, nhưng điều đó sẽ không làm con lo lắng một chút nào. “Tôi biết rằng Ngài sẽ gọi, và tôi sẽ trả lời. Và rồi tôi sẽ thấy Ngài như chính Ngài. Thân thể hư hoại này sẽ được thay đổi và được trở nên giống như thân thể vinh hiển của Chính Ngài, nhờ đó Ngài có thể chinh phục mọi sự cho chính Ngài.”

¹⁴⁵ Con sẽ luôn biết ơn Ngài về món quà Giáng sinh của Đấng Christ trong tấm lòng con, để biết rằng đó là cùng một Đấng Christ, bởi vì Ngài làm giống như vậy. Ngài làm cho con cảm thấy và hành động như Ngài đã làm lúc ban đầu, đối với tôi tớ của Ngài.

¹⁴⁶ Con biết ơn vì một Hội thánh phổ thông, đặc thẳng, đã được định trước, và được kêu gọi, được ấn chứng, và được phong chức cho Thân thể đó. Con tìm thấy họ ở Châu Á, Châu Phi, Rome, ở khắp mọi nơi, Indiana, khắp tiểu bang, Châu Phi. Ở khắp nơi trên thế giới, con thấy rằng Hội thánh đặc thẳng, những người biết rằng Ngài đã đến trong xác thịt. Và Ngài đã phán rằng, “Mọi linh...” Trong Kinh Thánh của Ngài, Ngài phán, “Mọi linh mà không xưng nhận điều này, là linh sai lầm, anti-christ. Mọi linh mà không làm chứng điều giống như vậy, rằng Đấng Christ đã đến trong xác thịt chúng ta, đều là anti-christ.”

¹⁴⁷ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, xin giúp con để—để giạt những ngọn lửa đó ra nơi xa kia. Con có thể nhìn thấy họ, Chúa ơi, nơi xa kia. Thấy những người phung trước cổng, nhìn xem Ấn Độ nơi xa kia, ở đền Taj, trước cổng, họ những người tội nghiệp bò trên mặt đất, không chân. Thấy chúng những cậu bé da đen đáng thương đang ở Châu Phi, bàn tay nhỏ bé đang vươn lên. Ôi Đức

Chúa Trời, xin sai con, Chúa ôi. Xin để Thiên sứ đến với than Lửa, đốt cháy linh hồn con, Chúa ôi, và lấy đi tất cả sự uể oải và chậm chạp ra, để con có thể đi như một—một khúc củi đang cháy của Đức Chúa Trời, để nhen lửa cho những kẻ đang chìm trong bóng tối tối tệ.

148 Xin ban phước cho hội thánh nhỏ của con, Chúa ôi. Ô, con có thể nhìn thấy con đường mòn nhỏ bằng mùn cưa qua đây, và thấy những người quý giá. Những người đang lái xe trên xe của mình, cười nhạo họ, vì họ giơ tay lên, ca ngợi Đức Chúa Trời. Nhưng một ngày nào đó Chúa Jêsus sẽ đến, và tất cả mọi thứ sẽ được thực hiện đúng. Chúng con sẽ không hổ thẹn, lạy Chúa. Chúng ta con sẽ gia nhập cùng với Phao-lô xưa, và nói, “Tôi không xấu hổ về Phúc âm của Chúa Jêsus Christ, vì Đó là Quyền phép của Đức Chúa Trời đối với sự cứu rỗi, Sự sống Đời đời, cho mọi người tin.” Xin giúp chúng con để sống theo cách đó, Cha ôi. Giờ này chúng con đang thờ phượng Ngài trong Thánh Linh, ở các nơi trên Trời. Chúng con cảm ơn Ngài vì sự thăm viếng này sáng nay. Nhon Danh Chúa Jêsus. A-men.

149 Chỉ một lần nữa thôi, mời các bạn?

Ôi thật tôi yêu Ngài! Thật tôi...(Chúa Jêsus,...?...
trong Danh Chúa Jêsus.)

...tất cả trong tất cả của tôi!

Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
Ngài.

150 Chỉ muốn có Ngài nhiều hơn, phải không, Doe? [Delores nói, “Dạ phải.”—Bt.] Đó là em gái tôi, em gái ruột của tôi.

Ồ thật...

Con dâu của tôi. Họ muốn có Đức Chúa Trời nhiều hơn. Anh Grimsley đang đến, muốn có nhiều Đức Chúa Trời hơn.

Tất cả của tôi...

Chính là điều đó. Anh Wood, đang đến. Anh Collins, nhà truyền giảng Giám Lý; vợ anh, những người khác.

...đã trở thành Cứu Chúa của tôi.

Đây là các công việc của Đức Thánh Linh đang kêu gọi, chính Ngài.

...ở trong Ngài.

Ôi thật tôi yêu...

Cứ thể hiện nó theo cách của riêng bạn bây giờ.

Thật tôi tôn thờ Ngài!

Sự sống của tôi, nhật quang của tôi, tất cả trong
tất cả của tôi!

Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
Ngài.

¹⁵¹ Lạy Chúa, lạy Chúa, họ đây rồi, chiến của đồng cỏ Ngài. Xin nuôi họ bằng Thánh Linh của Ngài, lạy Chúa. Họ đang dâng chính mình cho Ngài, Chúa ôi. Họ đang dâng hiến cuộc đời của họ cho Ngài. Họ đứng bởi vì họ không hổ thẹn về Tin Lành của Chúa Jêsus Christ. Chúng con biết rằng Ngài đang ở đây, Trụ Lửa vĩ đại, Đấng Christ, Đức Thánh Linh.

...-tôn thờ Ngài!

Hơi thở của tôi, nhật quang của tôi, tất cả trong
tất cả của tôi!

Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
Ngài.

¹⁵² Bây giờ chỉ cần nói bằng lời của riêng các bạn. Đó là Đức Thánh Linh đã đưa bạn đến đây. Chỉ cần nói với Ngài rằng bạn yêu Ngài. Cũng chính Đức Thánh Linh đã khiến họ sống lại vào lễ Ngũ tuần, các bạn đứng đây kêu la, khóc lóc, vui mừng.

Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
Ngài.

Không gớm nơi ô tội, bản chất thịt và huyết của Ngài, (một em bé ở trong nòng)
 Ngài mang lấy hình hài của con người, bày tỏ kế hoạch kín giấu.
 Ồ sự màu nhiệm đầy vinh hiển, Cửa Lễ của Đồi Sọ,
 Và bây giờ tôi biết Ngài là “ĐẮNG TA LÀ” vĩ đại ấy.
 Ô thật tôi... Ôi Chúa! Thật tôi tôn thờ Ngài!
 Hơi thở của tôi, nhật quang của tôi, tất cả trong tất cả của tôi!
 Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
 Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong Ngài.

153 Ô tình yêu mà sẽ không buông tha tôi, tình yêu nắm chặt trái tim tôi vượt xa bất cứ điều gì, sự êm dịu của sự Hiện diện của Đức Thánh Linh; trong khi hội thánh của Ngài đứng xung quanh bàn thờ, tôn kính, nhìn vào trong máng cỏ, thấy điều mà các nhà thông thái đã thấy, Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt.

...trở thành Cứu Chúa tôi,
 Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong Ngài.

154 Nếu có điều gì sai trái trong cuộc sống của bạn, hãy xưng nhận nó ngay bây giờ trong sự Hiện diện của Đức Thánh Linh, trong lúc im lặng. Hãy nhìn vào tâm hồn của bạn, xem có một máng cỏ ở đó có thể chịu đựng được những lời chỉ trích, về lời tuyên xưng của bạn rằng Ngài là Đức Chúa Trời không.

Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong Ngài.

155 Bây giờ các bạn đang cúi đầu, chỉ cần dâng một lời cầu nguyện, chính các bạn. Đây là Đức Thánh Linh. Các bạn không thể cảm nhận được sự nhu mì và dịu dàng của Thánh Linh của Đức Chúa Trời, sự êm dịu, Sự sống trường tồn sao?

156 “Nơi có sự ban cho nói tiếng lạ, sẽ hết. Nơi có các lời tiên tri, sẽ thôi. Nơi có sự thông biết, sẽ bị bỏ. Nhưng khi tình yêu

thương đến, nó chẳng hề hư mất bao giờ.” “Tình yêu thương hay nhịn nhục. Không khoe mình. Không lên mình kiêu ngạo. Chẳng làm điều, trái phép. Nhưng Nó làm chúng ta khiêm nhường, làm chúng ta êm dịu, đưa sự êm dịu vào linh hồn bạn.”

¹⁵⁷ Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện, mỗi người hãy cầu nguyện theo cách riêng của mình, tạ ơn Đức Chúa Trời về những gì Ngài đã làm.

¹⁵⁸ Ôi Chúa, trong sự êm dịu của bài hát này, được diễn tả bằng các phím đàn, không phải là một âm thanh không rõ ràng, nhưng là một âm thanh có ý nghĩa, đối với chúng con, Đức Chúa Trời của chúng con là Ai, như Lời đã bày tỏ điều đó. Bây giờ âm nhạc thể hiện điều đó. Bây giờ lòng chúng con bày tỏ điều đó, lạy Chúa, thái độ của chúng con đối với Ngài. Chúng con tiến tới. Họ đứng vững trên đôi chân của mình. Họ yêu Ngài. Cùng nhau, Chúa ôi, chúng con đứng như chiên của Ngài, chiên của đồng cỏ của Ngài. Chúng con yêu Thức ăn này, Nó tốt cho linh hồn chúng con. Và chúng con biết rằng Đức Chúa Trời sống với chúng con. Chúng con biết rằng Đức Chúa Trời được làm trống vào trong Đấng Christ, và Đấng Christ được làm trống vào trong Hội thánh.

¹⁵⁹ Và chúng con đứng ở đây ngày hôm nay, khi tất cả các loại tôn giáo, và tất cả các loại—loại giáo phái và các giai đoạn, tất cả các loại niềm tin, nhưng tuy nhiên Lời đang nói cho chính Mình, Đức Chúa Trời đã biểu lộ. Dấu hiệu siêu phàm rằng Đức Chúa Trời vẫn còn tỏ ra trong xác thịt của dân Ngài, đang thực hiện cùng những dấu kỳ và phép lạ, xuất hiện dưới dạng một Đám Mây, một Trụ Lửa, ở giữa chúng con, phân biệt lòng chúng con, báo trước cho chúng con những điều sắp xảy đến, chữa lành bệnh tật của chúng con, khiến chúng con nên thật ràng buộc với Thiên đàng đến nỗi chúng con trở nên không còn là chúng con nữa. Cho đến nỗi, chúng con làm những điều lạ, đối với con cái thế gian; cách họ đứng cạnh và cười, và nghĩ rằng chúng con bị điên, giống như họ đã làm vào lễ Ngũ tuần, nói, “Chẳng phải tất cả những người này say sao?”

    Nhưng thật tôi yêu Ngài! Thật tôi tôn thờ Ngài!
     Hơi thở của tôi, nhật quang của tôi, tất cả trong
     tất cả của tôi!

Đấng Sáng Tạo vĩ đại trở thành Cứu Chúa tôi,
 Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
 Ngài.

160 Bây giờ mời các bạn giơ tay lên để tuyên thệ niềm tin của các bạn vào Đức Chúa Trời, lời thề của các bạn với Đức Chúa Trời, lòng trung thành và sự chân thật của các bạn với Chúa, hội thánh không?

161 Bây giờ chúng con, lạy Chúa, dâng chính mình cho Ngài, sau khi phước lành về sự tỏ ra này về sự Hiện diện của Ngài, biết rằng Đức Chúa Trời vẫn được bày tỏ trong xác thịt chúng con. Ngài đã trở thành cát bụi của chúng con, Ngài trở thành dòng họ của chúng con; Ngài đã vượt qua chính Ngài từ Đức Chúa Trời để trở thành con người, để con người có thể sống trong Ngài. Và chúng con cảm thấy Ngài sáng nay, trong tâm thần của chúng con. Chúng con thấy các công việc của Ngài và các sự tỏ ra của Ngài. Chúng con yêu Ngài. Chúng con cam kết một lần nữa với Ngài: tôn kính Ngài, yêu mến Ngài, và làm mọi điều mà chúng con biết cách để làm, điều đó sẽ làm đẹp lòng, sống cuộc sống giống như những Cơ-đốc nhân, điều đó sẽ không mang lại sự sỉ nhục, nhưng sẽ một phước lành với đến Danh Thánh vĩ đại của Ngài. Chúng con làm điều này, lạy Chúa, với tư cách là con cái của Ngài, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. A-men.

162 Tôi muốn hỏi các bạn đôi điều trước khi các bạn ngồi vào chỗ. Các bạn đã bao giờ cảm thấy một điều êm dịu như vậy không? Sự êm dịu của Đức Thánh Linh! Không ai nói một lời; chỉ tự động đứng lên, tiến về phía trước. Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời! Hiểu không?

163 Tôi đã cầu nguyện và nghiên cứu, hai ngày, về điều này. Nhiều hơn thế. Kể từ Chúa nhật tuần trước, hoặc, vâng, Chúa nhật vừa rồi.

164 Cách mà dấu hiệu Siêu phạm đó, cách mà Đức Chúa Trời đã phán, “Ta sẽ ban cho họ một dấu hiệu. Ta sẽ ở trong xác thịt của họ. Ta sẽ giống như họ; họ sẽ giống như Ta.” Ngài đã phán các Thiên sứ nhìn xuống. Hoặc phán...Các Thiên sứ nói với những người chần chừ, “Hãy nhìn vào máng cỏ, các người sẽ hiểu Ta muốn nói gì.” Dấu hiệu đó không chỉ dành cho các Thiên sứ. Nó

không chỉ dành cho những người chần chừ. Nó dành cho thế gian, để nhìn thấy và tin rằng Đức Chúa Trời ngự trong xác thịt.

¹⁶⁵ Và qua việc dâng của xác thịt đó, Ngài đã thánh hóa xác thịt chúng ta, để Ngài có thể ở trong chúng ta. Đức Chúa Trời ở trong các bạn. Đấng Christ ở trong các bạn. “Này, Ta ở cùng các người luôn, cho đến tận thế.” Đừng quên điều này. Giữ điều đó trong lòng các bạn.

¹⁶⁶ Tôi đã nhận được một số món quà Giáng sinh đẹp vô cùng, một chiếc máy quay phim, và nhiều thứ khác, súng và những thứ, mà những người yêu mến tôi, họ tặng tôi. Thật tôi biết ơn sâu sắc điều đó!

¹⁶⁷ Nhưng, ô, điều này, Sự sống Đòi đòi này, sự bảo đảm phước hạnh rằng Đấng Christ sống trong chúng ta, rằng sự trọn vẹn của Ngài ở trong chúng ta, khiến chúng ta sống lại và hành động khác hẳn. Bởi vì, bạn, khi bạn làm điều đó, bạn trở thành một kẻ chạy trốn những thứ thuộc về thế gian. Bạn trở thành một người hành hương. Bạn nghĩ rằng mình đã chết trước những thứ thuộc về thế giới, và sống trong một đời sống mới. Bây giờ bạn là một người xa lạ trên thế gian. Anh em là người xa lạ bởi vì anh em đã tuyên bố một cách rõ ràng, bằng hành động của mình, rằng, “Có một Thành mà Người Xây Dựng và Người Tạo Ra là Đức Chúa Trời.” Hiểu không? Và bạn không còn quan tâm đến những thứ này thuộc thế gian nữa, nhưng chúng ta là một dân ràng buộc Thiên đàng đang tìm kiếm Thành phố mà Người Xây Dựng và Người Tạo Ra...của Đức Chúa Trời. Chúng ta là Dòng dõi của Áp-ra-ham vì chúng ta đã tin vào Đức Chúa Jê-sus Christ, và đã chết với mọi việc thuộc về thế gian, và đã được sống lại trong sự phục sinh của sự giống như Ngài; để bước đi như Áp-ra-ham, tìm kiếm một Thành phố để đến, nhận lấy Lời Đức Chúa Trời, coi mọi thứ khác trái ngược, để tiếp đãi các thiên sứ trong nhà chúng ta, như Áp-ra-ham đã làm, những sứ giả của Đức Chúa Trời, đã mang đến sứ điệp. Ô, thật là một thời gian tuyệt vời! Xưng nhận rằng chúng ta không muốn thuộc về thế gian nữa. Chúng ta muốn có Ngài, và chỉ một mình Ngài. Ngài là Cứu Chúa của chúng ta.

¹⁶⁸ Khi các bạn đi lại từ tòa nhà này sáng nay, hãy mang theo Ngài. Đừng bao giờ để Điều đó lìa khỏi. Được ôm dụi trong linh

hồn bạn, tất cả những ngày của cuộc đời bạn. Chúa ban phước cho các bạn bây giờ khi các bạn đi đến chỗ ngồi của mình, và trẻ em có quà của chúng. Xin Chúa ban phước cho các bạn.

169 Có được cầu nguyện không? Giúp chúng qua đây, chị ơi. Đi qua để cầu nguyện.

Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin thương xót anh em này. Xin lấy đi linh say xỉn ra khỏi anh ta, Chúa ôi. Xin cho anh ấy được say Rượu mới của Đức Chúa Trời. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

170 Đây chẳng phải thật sự là Thiên đàng sao? Bao nhiêu người cảm thấy điều đó, chỉ điều này, chỉ là một sự êm dịu? Không ai biết phải nói gì. Tôi không biết nói gì. Tôi chỉ—tôi...tôi không có đủ lời. Tôi—tôi không biết phải nói gì. Chỉ Thánh Linh của Ngài cứ vận hành, đấy.

171 Nó là gì? Các bạn đang trở thành những chiên con, và Chim Bò câu ở đây để dẫn các bạn đến Thức ăn cho chiên con, Thức ăn cho chiên. Đây là Thức ăn của chiên, “Người ta sẽ không sống chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi Lời phán ra từ miệng của Đức Chúa Trời.” Tâm thần của chúng ta sống dựa trên Điều đó.

172 Tôi nghĩ bây giờ tôi thấy người bạn tốt của tôi, Luật sư Robinson, nếu anh chỉ đợi ở tòa nhà đủ lâu cho đến khi tôi có thể thay quần áo, quay lại, vì tôi toát mồ hôi.

173 Anh Neville sẽ đảm nhận buổi nhóm bây giờ, vì—vì những món quà cho trẻ em. Chúa ban phước cho các bạn.

174 Luôn hát *Từ Nơi Vinh Hiển Ngài Lâm Phạm*. Khi các bạn làm thế, hãy nhớ điều chúng ta tin nơi Ngài, “Tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời đều ở trong Ngài.”

Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Neville.

175 [Anh Neville nói với Anh Branham—Bt.] Vâng, nếu anh muốn tôi làm. [“Vâng.”]

176 Anh Neville hỏi tôi rằng liệu tôi có đến lại tối nay, một lần nữa, để giảng tối nay lần nữa không. Không muốn chiếm buổi nhóm của anh ấy. Nhưng tôi ở đây, đó là lý do tôi ở đây. Vâng, tôi sẽ trở lại tối nay, ý Chúa, giảng cho buổi lễ.

DẤU HIỆU SIÊU PHẠM VIE59-1227M

(A Super Sign)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 27 tháng Mười Hai, năm 1959, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org